

Életünk

AZ EURÓPAI MAGYAR KATOLIKUSOK LAPJA

II. évfolyam 1. szám (2. Jahrgang Nr. 1.)

A Z St.Gallen — Megjelenik havonta — Erscheint monatlich

1970 január 1.

Szent István ezeréves honalapítását

együtt ünneplik a 25 éves orosz megszállással

Megbízható hírforrások szerint a magyar püspöki kar még a nyáron úgy határozott, hogy Szent István születésének és a magyar kereszténység kezdetének ezeréves jubileumát 1972-73-ban ünnepli meg. Ezt a határozatot a püspöki kar jelenlegi feje, Dr. Ijjas József kalocsai érsek júniusban hivatalosan is bejelentette a Szent István Társulat közgyűlésén, és azt a következőkkel indokolta meg: «A közelmúltban három kiváló magyar történettudós véleménye megegyezett abban, hogy 972-t fogadjuk el Szent István születési évének. Véleményünk szerint 972 vagy 973 az az év, melyet hivatalosan a magyar kereszténység kezdetének tekinthetünk... ezek alapján kézenfekvőbb, hogy a magyar kereszténység kezdetét erre az időre téve, ezeréves jubileumát 1972-73-ban jelöljük meg.» (Új Ember, 1969 június 29.)

Cserhádi püspök újabb bejelentése

Cserhádi József pécsi megyéspüspök ezzel szemben november 15-én azt mondta a Szülőföldünk Rádió munkatársának: *A püspöki kar úgy döntött, hogy Szent István születésének ezredik évfordulóját 1970-ben ünneplik meg.* «Szent István jubileumi ünnepségét össze lehet hangolni és egységbe lehet fogni — mondotta a Rádió szerint a püspök — a magyar felszabadulás 25 éves évfordulójával. Mert ha Szent István a nemzeti rendi államot alapította meg, az új történelmi fordulat... az új népi állam... gondolatában áll és mi szerintünk ez a kettő összehozható.» (Magyarországi Hírek. XV. évf. 21. sz.)

A Magyar Hírek szerint Cserhádi püspök mellett a többi vallások képviselői is résztvettek a november 15-iki elnökségi ülésen, mint Káldy Zoltán evangélikus, Szamosközi István református püspökök és Schück Jenő főrabbi. A kommunista lap szerint ezek valamennyien egyetértettek Káldyval abban: *«Itt az ezeréves magyar állam fennállásának olyan történelmi tényére való emlékezéssel van szó, hogy ezt igenis teljesen államilag kell megünnepelni.»*

Lesz-e Szent István ünnepség?

Úgy látszik, nem. Cserhádi püspök felszólalásában célzott ugyan egy Szent István hétre, melyet augusztus 20-án kellene bevezetni, de a Magyarok Világszövetsége főtükára, aki a pécsi püspöktől a rádió-adás közben visszavette a szót, kijavította Cserhádi valóban «zavaros» nyilatkozatát: *«Cserhádi püspök úr azt mondta, hogy a körül a kérdés körül, hogy a Szent István évfordulót és az Alkotmány ünnepét, a 25. évet és az ezeréves államalapítást együtt kell megünnepelni és együtt helyes megünnepelni... nem volt vita.»* (Magyar Hírek, 1969 nov. 29. sz.)

Már közzé is tettek egy füzetet az országos ünnepségek programjáról. Ebből tudjuk, hogy pl. megrendezik az autósok bálját, síversenyeket a

Mátrában, cigánybált Budapesten, álarcos bált Mohácson, nemzetközi vásárt, autós találkozót, koncerteket Tihanyban, ünnepi heteket Sopronban és augusztus 20-án a Gellért-hegyen az Alkotmány-ünnepét ünneplik tüzijátékkal I. István király születése ezredik évfordulóján. Lesz várjáték Visegrádon. Lesznek kulturális- és sportrendezvények a Népstadionban, stb.

Szent Istvánról azonban csak talán valami, az ezeréves magyar kereszténységről meg biztosan semmi. A Szent Király életművéről, államalkotó jelentőségéről talán annyiban lesz majd szó, hogy összehasonlítják az utolsó 25 év «nagyjaival». Arra természetesen nem szabad születése ezredik évfordulóján emlékezni, hogy függetlenséget és szabadságot biztosított a nemzetnek, vagy hogy ráállította a magyarságot egy olyan magas kultúrához vezető útra, amelyen a tehetséges nép hamarosan méltó társa lett a nyugati népeknek. Nem szabad megemlíteni, hogy ő gyökerezett meg a keresztény vallást, amely legfőbb oka ma is, hogy népünkkel a marxizmus zagya tanítását nem lehet elfogadni. Az Istenben hívó ember ugyanis sohasem teszi magáévá annak a kommunizmusnak állami, gazdasági és társadalmi rendjét, mely az ateista dialektikus és történelmi materializmus zavaros tételeire épül.

Ezért akarják megsemmisíteni Szent István örökségét

Zaklatásokkal és törvénytelen intézkedésekkel egymás után semmisítették meg a magyar katolicizmus intézményeit és erőforrásait. Elsőnek kinyújtották kezüket az ifjúság felé. Tönkrevázták a keresztény ifjúsági egyesületeket. Az ország szinte egyöntetű tiltakozása ellenére elrabolták a hitvallásos iskolákat. Rendeletileg megszüntették az iskolai hitoktatást s azután a taktikából meghagyott un. fakultatív hitoktatást is kiirtották a szülőkre és a tanterekre gyakorolt terrorjával. Megbénították a keresztény sajtót és a szintén magas színvonalú keresztény irodalmat. Még hitbuzgalmi könyvek kiadását is lehetetlenné tették. Kirakatperekkel, börtönnel és internálósokkal elhallgattatták a kereszténység hivatott vezetőit és hős védelmezőit, mint Mindszenty bíborost, Grösz érseket, Pétery és Badalik püspököket, Erdély püspökét, kiváló egyházi és világi munkatársaik ezreivel együtt. Elhurcolták erőszakkal házaikból a szerzeteseket, akik ezer éven keresztül annyi felbecsülhetetlen szolgálatot tettek a nemzetnek.

És a végén összetoboroztak megfévesztéssel és erőszakkal pár tucat békepapot. Ezeket a megfélemlített gyenge idegzetű vagy gyenge erkölcsű áldozataikat rakták a jelentős egyházi állásokba, néha még a legmagasabbakba is. Tették ezt először önhatalmúlag, azután a főpásztorok terrorizálásával és később a Vatikán félrevezetésével tolatkodóan tálcán kínált nagyhangú javulási ígé-

reteikkel! Közben persze működötték a hírhedt Állami Egyháziügyi Hivatalt, melynek segítségével és csekély számú — Hála Isten ezt még mindig nyugodtan mondhatjuk — békepapság felhasználásával a kommunisták nemcsak ellenőrzésük és irányításuk alá vették az egyházkormányzatot, de meg tudnak akadályozni e hírhedt intézmény által minden érdemleges lelkipásztorkodást is. Közben az élet egész területén a pártszervezetekben egyházellenes agitációt fejtenek ki, és erre a munkára is az esetek túlnyomó részében kényszereszközökkel veszik rá — Mindszenty primás szavaival élve — «a kenyér néma rabszolgáit».

Mi lesz az emigráció válasza?

Kár volna arról már most jóslásokba bocsátkozni, hogy hányan utaznak 1970-ben az emigránsok közül haza. Nem szabad elfelejteni, hogy az emigránsok között is akadnak könnyelmű, mulatni szerető, kíváncsi emberek. A nagyhangú hazacsalogató propaganda mellett pedig a rendezők még kényszerítő eszközökkel is dolgoznak, mivel a gazdaságilag legyengült rendszernek a nyugati valutára nagy szüksége van.

A józan emigráns természetesen nem megy haza 1970-ben megünnepelni a 25 éves orosz megszállást. Ellenkezőleg lelkesen részt veszünk mindnyájan azoknak a jubileumi ünnepségeknek az előkészítésében és megrendezésében, melyeket a külföldi magyarság — reméljük az otthoni helyzetre való tekintettel — 1970-ben még nagyobb tervszerűséggel és fényesebb külsőségek között, még nagyobb egyetértésben és a legkiválóbb előadók és művészek szerepeltetésével világszerte rendezni fog.

Vecsey József

AZ ÉLETÜNK

minden jótévőjének,

kedves olvasóinak,

önzeilen és nagylelkű

munkatársainak

Aldásos Újesztendő

kíván hálás szeretettel

a SZERKESZTŐSÉG

Hollywood Szentje

Mióta a film diadalmasan betört az emberiség életébe, Hollywood neve közzsájon forgott. Úgyis mint a legnagyobb és leghíresebb kiállítású filmek gyártótelepe, úgyis mint a filmsztárok elindítója, úgyis mint a krózsusi honoráriumok kimeríthetetlen kasszája, de úgyis mint a legfényűzőbb villák városa. Alapítói földi paradicsomnak szánták, ahol a legmármorosabb földi boldogság rak fészket, amit kicsinyes emberi nyomorúságok nem tudnak beárnyékolni.

Azonban a fény, a filmszillagok ragyogása, a hódító művészet leple alatt olyan erkölcsi fertő nyílt meg, melynek mélységére némi fényt vet az az ötös gyilkosság, mely vérbe fagyasztott egy paradicsomi villát. Pedig ez még csak kis része annak a pokoli alvilágnak, mely az utóbbi két évtizedben hatalmába kerítette a filmvárost s a világhűnözés egyik legnagyobb központjává tette. Az orgiákba fulladt társasági vacsorák, a nyil-

vános sex-klubok működése, a marijuana és az ópium éppúgy ide tartozik mint a gyilkosság és emberrablás, a hipik tüntetése, a szindarabok mesztelen szereplőkkel.

Pedig mint a választott népnek az Isten-küldötte próféták, úgy Hollywoodnak is volt egy prófétája, aki a bűnös várost előre figyelmeztette. S ez Cecil B. De Mille volt, minden idők legnagyobb filmrendezője, aki néhány évvel ezelőtt hunyt el s azóta mint Hollywood szentjét emlegetik. A monumentális filmeknek ez az utolérhetetlen rendezője nemcsak magánéletében volt vallásos ember, hanem filmjeivel is mindig a jóra, az erkölcsre igyekezett figyelmeztetni. Ő vitte filmre először Krisztus történetét «Királyok királyja» címmel, majd megrendezte a legnagyobb bibliai tárgyú filmet, a Tizparancsolat-ot s nem is egyszer, hanem kétszer, először néma, majd hangos változatban. S mikor megkérdték tőle,

miért viseli annyira szívének a filmjének a sorsát, így felelt: «Úgy érzem, hogy a Tizparancsolatban foglalt tanítást sohasem lehet eléggé az emberek elé állítani, különösen pedig Hollywood elé. Bevallom, azért csináltam meg kétszer is ezt a filmet, mert azt szeretném, ha elsősorban ez a bűnös város okulna belőle.»

De a világhírű filmrendezővel kapcsolatban nekünk magyaroknak is van egy meghatározó emlékünks. Az ötvenes évek végén, mikor Mikoyan Hollywoodba érkezett, hogy Hruscov látogatását előkészítse, mindenáron látni akarta De Mille-t s azt üzent neki, tegye lehetővé, hogy a Paramount stúdiójában találkozhassanak. De Mille ezt üzent vissza a szovjet miniszternek: «Éppen a Bibliát olvasom, azt a részt, amikor Krisztus magához öleli a gyermekeket és semmi kedvem sincs, hogy ebben a hangulatban olyan valakit fogadjak, aki nekem parancsára Budapest utcáin halomra gyilkolták a gyermekeket».

Nyisztor Zoltán

Közös kiadás

A Kereszt Népe	Hollandia
Az Út	Bécs, Ausztria
Hírnök	Linz, Ausztria
Hiszek	Svájc
Magyar Ház	Belgium
Pannonia Sacra	Németország
Sorsunk	Franciaország
Új Értesítő	Skandinávia

A tartalomból

Szent István millennium otthon	1. o.
Egyéves az Életünk	1. o.
Magyar menekültek Olaszországban	2. o.
Teleki és az ifjúság	2. o.
A keresztény egység ügye	3. o.
A tamarisk tüskéje	3. o.
Az új egyházi naptár	5. o.
A szentmise új rendje	7. o.
Minden elsőjén áldoztam	7. o.
Szent István jubileumi kötvény	8. o.

Újév napján

az európai magyar katolikusok lapja, az Életünk, a második évfolyamába lép. Ezt nem azért említjük, mintha jubileumra gondolnánk, hiszen mindössze egyetlen küzdelmes esztendő van csak mögöttünk. A diadalt hirdető kürtöket se akarjuk megszólaltatni, hisz mind a vállalkozás mind a teljesítmény: egy nyolcoldalas havilap — még ha közel húsz ezer példányban jelent is meg — a százezernél is nagyobb létszámú katolikus magyarság részéről csak egy igen szerény eredmény.

Persze örülünk a kis eredménynek is. De a fájdalom is szorongat bennünket, amikor arra gondolunk, hogy 25 évvel ezelőtt, az orosz megszállás előtt, a magyar katolicizmusnak volt 2 napilapja, 18 hetilapja, 25 havi folyóirata és 3 negyedévenként megjelenő közlönye — együttvéve mintegy másfélmillió példányszámban. Es ma, a kereszténység ezeréves jubileumán, az otthoni hatmillió katolikusnak van egy négyoldalas kicsi hetilapja és egy havonként igen gyér példányban megjelenő folyóirata, de a szerkesztőségeket még ebben a kis körben sem engedik szabadon és függetlenül mozogni.

*

Az Életünk első számában és később a második számában — Mgr. Ádám tollából — ismertettük a vállalkozásunkat vezető szempontokat. Aki érdekelné az ügyünk iránt, azok talán vizsgálódhatnak ezekben az első számokban. De az ott található több szempont közül kettőt hasznosnak tartunk itt külön kiragadni.

Az egyik célkitűzésről, melyet meg szeretnénk itt említeni, a hozzánk érkező levelek és egyéb visszhang alapján, elmondhatjuk, hogy több kevesebb eredménnyel sikerült megvalósítanunk. A lapot mindenekelőtt arra szántuk, hogy a lelkész üzenessen «a szórványban és elérhetetlen távolságban élő híveinek rendszeresen, úgy eligazítást adjon nekik a hitéletben, tájékoztassa őket az egyház életéről és a különböző világnézeti mozgalmakról, eszméiről».

«Ha a lap célkitűzése a lelkipásztori szempont is. — mondta Mgr. Ádám a második számában — hiba volna, hogy ha ez a lap a papok lapja lenne. A II. Vatikáni Zsinat után óriási felelősség hárul a hívekre az Egyház munkájában s a lelkek szolgálatában. Ezért arra kérjük magyar híveinket... legyenek ne csak terjesztői, hanem munkatársai a lapunknak. Figyeljék a közelükben történő magyar életet és küldjenek be értesítést... Sokszor elég ebben néhány konkrét adat. A szerkesztőség majd irodalmi formába önti... Minél több munkatárs jelentkezik az európai országokból, annyiival inkább tudja a lap célkitűzéseit megvalósítani, annyiival inkább lesz mindnyájunkké a lap».

Időnkint — ha ritkábban is — éreztük, hogy nemcsak olvasóink, hanem maguk a lelkipásztorok is megfélemdkeztek ennek a közvetlen kapcsolatnak a szükségességéről. Ugyanakkor örülünk annak, hogy a tollforgató külföldi katolikus magyarok, mind az egyháziak mind a világiak köréből, az év folyamán egyre többen csatlakoztak hozzánk s lassan kialakul nemcsak a lap megjelenéséért, hanem színvonaláért is kezkeskedő írógárdánk. Erősen alá kell húzni, hogy ezt az értékes munkájukat minden anyagi ellenszolgáltatás nélkül — önzetlenül — végzik.

Magyar menekültek Olaszországban

A magyar hazátlanok száma jelentősen gyarapodott a múlt évben Nyugaton, és mivel más irányokban a menekülési lehetőség csekélyebb, a legtöbben Jugoszlávián és Olaszországon keresztül próbálnak szerencsét. Sokszor csak nagyon merész és szellemes vállalkozások végrehajtásával sikerül elérniük a szabad földet. Kétségtelenül egyik legmerészebb és legveszélyesebb eset volt *Biró József* repülőőrnagy szökése. *Biró* augusztusban egy orosz gyártmányú MIG 19-es vadászgépen hagyta el hazáját. Később Olaszországnak vette az irányt és egy ottani használaton kívüli repülőtéren kényszerleszállást végzett. Gépe a leszálláskor teljesen összetört, de neki csodálatos módon csak kisebb sérülései keletkeztek. Nyomban menedékkjogot kért és kapott az ottani hatóságoknál. A magyar kormány később szerette volna visszatérésre kényszeríteni, de *Biró* őrnagy hajthatatlan maradt. (F E)

Ugyancsak augusztusban történt, hogy a «Dunaújváros» magyar tengerjáróhajó két tisztje szintén olasz földön. Bariban disszidált. Nem sokkal előbb pedig a «Hévíz» nevű tengerjáró másodtisztje kért menedékkjogot az olasz hatóságoknál. Sok menekült érkezett az elmúlt évben Olaszországba turistaként s sokan vannak, akik a jugoszláv határon át menekülve próbálnak szerencsét, hogy szabad földre juthassanak. Minthogy Olaszország maga általában csak nagyon csekély számban tud befogadni menekülteket, magyar nemzeti szempontból is külön súlyos problémát jelent az olaszországi sok szerencsétlensorsú menekült honfitársunk helyzete.

Az Életünk szerkesztője pár héttel ezelőtt találkozott Rómában a magyar menekültek hivatalos gondozójával, *Főtisztelendő Asztalos János*nal s kötelességének érzte, hogy a vele folytatott beszélgetés alapján rámutasson az európai magyar katolikusok lapjában ezeknek a magukra hagyatott, sokszor nagy nyomorban élő magyar menekülteknek súlyos problémáira.

Először is azt kérdeztem meg, hogy ki veszi gondjaiba az olasz földre érkezett menekülteket?

Ft. Asztalos: Majdnem minden menekült először a triesti befogadó menekült-táborba kerül. Itt vizsgálják felül az ügyét. Kb. havonként kiszáll a táborba egy un. paritásos bizottság (commissio paritetica), amelybe az érdekelt szervek, pl. az ENSZ, az olasz belügy- és külügyminiszter, stb. egy-egy tagot delegál. És általában ügyük kivizsgálásáig maradnak a menekültek Triestben.

Megkapja-e minden menekült a menedékkjogot?

Ft. Asztalos: Igen. Magyarországi menekültet tudtommal még soha nem adtak vissza az olasz hatóságok. Más persze a helyzet a jugoszlávai magyarokkal, akiknek ott Jugoszláviai állampolgárságuk van. Ilyen menekültek visszaadásáról már hallottunk néhány esetben.

Tesz-e az olasz kormány különbséget politikai és nem politikai menekültek között?

Ft. Asztalos: Sajnos manapság Olaszországban

a menekülteknek csak egy igen csekély százaléka kaphat politikai menedékkjogot, de viszont az un. tartózkodási engedélyt a kormány mindenkinek megadja, persze eltekintve egyes rendkívüli esetektől. Azoknak azonban, akik csak tartózkodási engedélyt kaptak, minél előbb keresniük kell egy befogadó országot, ahová kivándorolhatnak. A kivándorlási kérvényeket a legtöbben már rendszerint az első hónapokban benyújtják, ennek ellenére mégis nagyon sok időbe kerül, amíg a hajójegy a kezükbe kerül és elindulhatnak új hazájuk felé.

Hol töltik ezt a várakozási időt a kivándorlók?

Ft. Asztalos: Amikor valaki a triesti befogadó-tábor formáltságain átesett, rendszerint egy másik táborba utalják be, mint pl. Latinába, Capuába, vagy legújában Nápolyba. Nápolyba, ahol két új tábor is van, tulajdonképpen csak akkor kerülnek, ha már áteszték az un. intervisztán, az orvosi vizsgálatokon. A várakozási idő utolsó hónapjait mindenki itt tölti el. Ügyeiket nagy nyugati nemzetközi jótékonysági szervek intézik, de nem vándorolhatnak ki akárhová, hanem csak az U. S. A. -ba, Kanadába, Ausztráliába és Svédországba. Kivételes esetek, ha beengedik őket Nyugat-Németországba, Svájcba vagy a Délafrikai Unióba.

Ha valakinek nem sikerül jól elhelyezkednie a befogadó országban, visszajöhet-e Olaszországba?

Ft. Asztalos: Igen, mert egy olasz kivándorlási útlevéllel indulnak el, amely két évig érvényes és van benne egy ugyanannyi időre szóló olasz visszatérési vízum. Sajnos, visszatelepülésük után nem mehetnek a táborokba és így elesnek attól a biztos — bár eléggé szűkös — ellátástól, amit a táborok jelentettek és adtak nekik a kivándorlás előtt. Különösen Svédországból jönnek vissza többen, főként az időjárás viszonyok miatt, amely a főszerepet játsza abban, hogy sehogycs tudják megszokni az ottani életet. Sajnos, ezek az esetek a legnehezebb ügyeink, mivel Olaszországban alig lehet munkaalkalmat találni számukra.

Ki és hogyan gondoskodik a menekültek anyagi ellátásáról?

Ft. Asztalos: Az összes menekült táborokat az olasz kormány tartja fenn mintegy másfél milliárd líra költséggel. Ebből az összegből kell a táborokat karbantartani, lakóit kosztolni, orvosilag ellátni és a kivételes esetekben csekély gyorssegélyt adni egyik másik családnak.

A magyar menekültügyi bizottság (Comitato Ungherese) tud-e valamilyen anyagi segítséget nyújtani a menekülteknek?

Ft. Asztalos: Sajnos, a magyar menekültügyi bizottságnak semmiféle állandó bevétele nincs. Tisztán jótékonysági szervek kegyes adományaiból tartja fenn magát, amely összeg havonként kb. 100 dollárra tehető. Természetesen, minthogy évenként ezertől másfélszer magyar menekült megy keresztül Olaszországon, észrevehetően csak

a legnehezebb esetekben tud támogatást nyújtani. Nem is kétséges éppen ezért, hogy az olaszországi magyar menekültek vannak a legnehezebb helyzetben. Akkor a szegénység, hogy sokszor nincs pénzük egy levélpapírra vagy bélyegre, nem tudnak egy borotvapengét venni, vagy a megnyiratkozási költségeket kifizetni, vagy esetleg kisgyermeküknek egy-egy narancsot vagy fagyaltot vásárolni.

Van-e lehetőség arra, hogy Svédország mellett más európai ország is befogad olaszországi magyar menekülteket?

Ft. Asztalos: Igen, néha ez is sikerül. Pl. legutóbb volt egy igen dicséretes akció. A Svájci Keresztény Munkásszövetség nagy segítségünkre volt abban, hogy 23 magyar menekültet befogadtak Svájcba. A Munkásszövetség vezetősége közbenjárta azért, hogy ott menedékkjogot, és állást kaptak. A svájci magyarok önkéntes adományokból gyűjtötték össze az áttelepüléssel járó költségeket és ugyancsak ők szereztek olaszországi menekült honfitársainak jól fizetett állásokat is. A svájci hatóságok az ottani magyar menekültek ilyen közreműködéséhez kötötték az itteni menekültek beengedését.

A magam részéről — folytatta *Ft. Asztalos* — nagyon hálás vagyok a svájci magyarok nemes gesztusáért, mivel én tudom valóban megítélni, milyen nagy jót tettek honfitársaikkal, akiknek az ő segítségük nélkül még hosszú ideig itt kellett volna sanyalódnuk a táborokban. Reménykedünk abban, hogy a többi európai magyar szervezetek vezetői is utánozzák majd a Svájci Magyar Munkásgyesület nagylelkűségét!

Most az évvégén hány magyar menekült él a táborokban?

Ft. Asztalos: Jelenleg kb. 400 magyar menekültet gondozunk. Én vagyok természetesen a lelkesük is és minden vasárnapra jut egy tábor, hogy odautazzak és szentmisét tartsak honfitársaikkal.

*

Ha az ember azokra a szép példákra gondol, melyek más nemzetiségű menekültek körében, de sokszor magyarok körében is, tapasztalhatók, nem tartja reménytelennek az Életünk szerkesztőségének azt a felhívását, hogy karoljuk fel a legsúlyosabb gondokkal küzdő magyar menekülteket és juttassuk el támogatásunkat készpénzben vagy csekkben a következő címre

Comitato Ungherese
Via della Conciliazione, 44
00195 — Roma (Italia)

Magyartól

faltól-falig szőnyeg (Spannteppich) a legkedvezményesebb áron kapható, szakszerű munkával!
Tel. (061) 41 77 44. — Csak délelőtt és este hívható!

Árpádházi Szent Margit

1945-ban, a háború alatt, avatták szentté Árpádházi engesztelő Lányát. 26 év után jelent-e még valamit nekünk Szent Margit, a Nyulak-szigeti domonkos apáca... nekünk, szerte a nagy világban szétszóródott magyaroknak?

Az elpusztult ország menekülő királya, IV. Béla, Mária királynővel együtt felajánlást tesz: Ha Isten megszabadítja országát a tatár-veszedelemtől, következő gyermeküket neki fogják szentelni.

Hirtelen meghal a tatár kán és az alvezérek visszairamodnak... A kis Margit pedig bevonul először a veszprémi, majd az új Nyulak-szigeti zárda csendjébe. Ismerjük a történetét. Ismerjük az életét...

Élete munkában, imádságban, szegénységben, betegségben telik el és korai halálban ér véget.

Margit szülei és később ő maga is Isten kezéből fogadták a nagy csapásokat. Isten szemével igyekeztek nézni a történelem alakulását. A természetes eszközök sorába a természetfeletti valóságot is beállították: az imádságot és áldozatot, az engesztelést és vezeklést.

Margit számára Isten és hazája szeretete és az a hit, hogy imái, vezeklései és egyszerű munkája által segítheti hazáját, oly erős volt, hogy semmi nem tudta attól eltántorítani. Sem szülei, de még a pápa feloldozást ajánló szavai sem. Margit hitt a természetfeletti, a kegyelemnek az erejében és abban, hogy az engesztelő és vezeklő lelkek azt mások javára is megszerezhetik. Ezért vállalta a csendes, rejtett életet és az áldozatos munkát szeretett hazájáért, és torzalkodó családjáért.

Messze hazánktól ebben utánozzuk ezt a vonzó Árpádházi Szentet! Dolgozzunk, imádkozzunk és szenvedjünk csendben népünkért, egymásért és egyházunkért. Torzalkodás, vita, veszekedés és perlekedés helyett Margit példáján felbuzdulva imádkozzunk és szenvedjünk a magunk és mások hibáiért.

Ha Margit nyomába lépünk, talán jobban megismerjük magunkat, hibáinkat és gyarlóságaink belső rugóit.

Tehát ma is példaképünk lehet nekünk ez a nagy vezeklő középkori leány, Árpádházi Szent Margit.

Bárány Ilona

Eredeti antik

rézkarcok

tájképek magyar és külföldi városokról, továbbá antik térképek a világ minden tájáról és egyéb-tárgyú karcok nagy választékban kaphatók. Export — import — csere.

Viszonteladóknek nagybani árak.

Dr. Oswald Miklós,
9000 St.Gallen (Schweiz)
Rorschacherstr. 159.

Teleki Pál és az ifjúság

Öt nemcsak tisztelni, de szeretni is kellett, ha valaki jól megismerte. Halk ember volt, aki nem gyorsan mutatta meg magát. Nagyobb volt érzésben és tettben, mint a szóban. Vallomása szerint nem szívesen lett miniszterelnök Imrédy bukása után. Csakhamar választást rendezett igen szép sikerrel és nem sokára aztán meghívott ebédre. Csak a felesége volt jelen, mert tudta, hogy nem szívesen megyek nagy társaságba, hiszen ott az ember csak fecseg és az időt pocsékolja. Az ebéd után kettesben maradtunk és azzal kezdte, hogy a politikai helyzet igen súlyos s azért minden erőt össze kell fogni az országban. Nekem is szögezte a váratlan kérdést:

— Hajlandó vagy-e velem együtt dolgozni ebben az áldatlan időben?

— Kegyelmes uram, a hivatásom s a rendünk törvénye miatt nem foglalkozom politikával, tehát abban nem is segíthetek Neked.

— Ezt jól tudom és nem is erről van szó. Engem a pártom is alig érdekel, de annál inkább fontos nekem az a munka, amelyet az ifjúság körében végeztek és erről akarok most tárgyalni veled.

Akkor már izmosan fejlődött a KALOT a Jalu-si ifjúság körében, továbbá az EMSZÓ, a katolikus munkásság mozgalma és hozzájuk csatlakozott több egyetemi egyesület meg az öreg cserkészek közössége is ebben az irányban haladt. Nem is tudtam, hogy Teleki annyira figyelte a mozgalmat, holott erről alig beszéltem vele. Addig amúgy is csak ritkán találkoztunk. Munkánk kettős célja volt: egyrészt korszerű nevelést akartunk adni a népeknek, másrészt az új nemzedék által készítettük elő a társadalmi rendszer gyökeres reformját, amely még az alkot-

mányt is bővítette volna. Az uralkodó osztályok nem jó szemmel nézték e vállalkozást, de megállítani nem tudták.

E közbevetett megjegyzést szükségesnek tartom, hogy érthető legyen a beszélgetés folytatása.

— Szeretném tudni — kérdeztem tovább — miért kívánod éppen az én szolgálatomat, amikor annyi más alkalmasabb embert is találhatsz?

— Azért kérem tőled ezt, mivel tudom, hogy nem vársz tőlem semmit.

— Ezen az alapon tökéletesen megértjük egymást és biztosítva van a jó együttműködés.

— Azt szeretném még tudni, miből éltek ti? — Öszintén bevallom, pénzünk mindig kevés, holott sok a kiadás és főleg a titkárokra kell pontosan fizetni, de azt hisszük, a tőke is munkából lesz és ha jól dolgozunk, valahonnan mindig csurran-csöppen, amennyi éppen szükséges.

— Ezt sejtettem s azért most nagyobb összeget akarok juttatni nektek, hogy a mozgalom gyorsabban menjen és az anyagi gond ne gyötrjön benneteket.

— Más oldalról is kaptunk hasonló ajánlatot, de nem fogadtuk el, mert a függetlenségéről nem szabad lemondanunk.

— Úgy látom, gyanakszol és nem nagyon örülsz a segítségnek, amit fölajánlok.

— Ez így is van s azért bocsásd meg, hogy ennyire tapintatlan és bátor vagyok nyíltan kérdezni, honnan ered a nagy összeg (talán 300.000 pengő is volt), amivel támogatni akarod a mozgalmat?

— Először is biztosítottam, hogy ebben nincs egyetlen pengő sem, amely a nagytőke ajándéka volna. Ez a választási alap, amellyel a kormány-

elnök szabadon rendelkezik és nem akartam kotelekre elköltetni. Azt vallom ugyanis: ha a nemzet nem fogadja el dobverés meg itatás nélkül, amit hirdetek, nem kívánok hivatalban maradni. Az ország többsége bizalmat szavazott nekem és a pénz megmaradt, amit már eleve nektek szántam.

— Elismerem, Kegyelmes Uram, hogy ez valóban tiszta pénz, tehát nyugodtan elfogadom és hálisan köszönöm.

Jóllehet minden jegyzetem elveszett, naplómata szökésem előtt elégettem, mégis elég pontosan írtam le e szöveget, mivel azóta sokszor elmondtam már és az ilyen tárgyalást nem lehet elfelejteni. Abból a segítségből tudott a KALOT gyorsan számos népjóiskolát venni vagy építeni és az EMSZÓ-nak is szépen jutott beöle. Teleki később is hathatósan támogatta a mozgalmat főleg Kovrig Béla útján, aki lelkes hívünk volt a kormányban. Később egészen váratlanul derült ki, hogy még Keresztes-Fischer belügyminiszter is a pártunkon volt, bár ezt nyíltan sohasem mutatta. Teleki jó gazda volt és iszonyatos gondjai közepe is talált időt, hogy meghallgasson egy hosszú vizsgát, amelyet a paraszti ifjak téli tanfolyama végén tartottak Erdén. Öröme szinte határtalan volt, amikor látta, milyen tehetséges az ő fiatalja, mert az a vizsga nagy újság és meglepetés volt egyetemi tanároknak is. A végén nem győzte az ifjakat meg a vezetőket dicsérni, hiszen a tételekben tükröződött az ország jövőképe, amelyet a kiművelt emberfő kormányoz a falukon és tanyákon.

Más esetből is kiténik, mennyire szívügye volt Telekinek az ifjúság jövője. A fölvidéki főiskolások szép ösztöndíjat kaptak, miután 1938-ban az északi területet az országhoz csatolták. Két év múlva a nyár végén megjelent a rendelet, amely a kedvezményt visszavonta. Pfeiffer Miklós pre-

látus, a fölvidéki diákság apostola, a Prohászka-körök vezetője egy reggel riadtan jött Pestre előadni, milyen súlyos következménye lesz az oktatási rendeletnek. Gyorsan elkészült a tájékoztató emlékirat és aznap este fölvittem a Sándor palotába. A kormány éppen a második bécsi döntésre indult, Teleki mégis nyomban fogadott, tüstént hívatta Hóman Bálintot és másnap visszavonták a rendeletet. Ha ugyanis az érvényben marad, sok száz főiskolás kénytelen lett volna abbahagyni a tanulást, mivel szegény szülők gyermekei voltak, akik nem bírták fizetni a költségeket.

Egyszer magához hívta az öreg cserkészek vezetőit őrsi gyűlésre és azt így kezdte: Kormányra jutottunk barátain és most mutassuk meg a világnak, hogy becsületes emberek is tudnak jól politizálni. Öszintén bevallom, szédülő fejjel távoztam onnan, mert fojtogatott a kérdés: Mi lesz veled te jó ember, ha tiszta szívvel akarsz boldogulni e cudar időben? Ugyis történt, amint sejtettem: becsülete nem bírta tovább hordani a szörnyű terhet, amelyet a végzet nyomott rá.

Ez a székegy nagyúr akkor volt igen boldog, amikor a Hárshégyen a cserkészek gyakorlatait szemlélte és a táborútzhöz ült a pajzán kicsinyek közé. A világhírű tudós, a kutató, a nagy tanár és író példáján megmutatta, hogyan kell a hazát igazán szeretni s azért őt a magyarnak nem szabad soha elfelejteni. Kis nép vagyunk, de mennyi tündöklő nagyság terem közöttünk!

Sok magyar annyit beszél, hogy a száján ki-megy az erő, ha ugyan van benne, Teleki azonban a cselekvés szónoka volt és csak az ilyen egyéniség oszlopa az országnak.

Varga László S. J.

A keresztény egység ügye

Három évvel ezelőtt, a reformáció 450. jubileumi évében, január 5-6-án a külföldi magyar katolikus és evangélikus lelkészek megbízottai megbeszélésre gyűltek össze Stuttgartban és megbeszéléstől eredményéről egy nyilatkozatot adtak ki. Sajnos, ez a nyilatkozat — eltekintve a Pax Romana és az Evangéliumi Ifjúság együttműködésétől — nem kellett nagyobb visszhangot a külföldi magyarság körében, pedig magyar embernek különösen érdeklődnie kellene a mozgalom iránt, mivel mindnyájan tudjuk, hogy az elmúlt századok során milyen ártalmasan hatott nemzeti életünk alakulására a magyarság lelki megosztottsága. Ma még nyilvánvalóbb, hogy hazánkban a kereszténység megmaradása és korszerű megújulása sürgetően követeli a protestáns és katolikus magyarok lelki találkozásait, hívó egyetértését, közös hitvallását és erkölcsi helytállását.

Nemzetközi vonalon, ha nem is megtorpanások nélkül, de határozott léptekkel halad előre az ökumenikus mozgalom. Közismert tény, hogy a pápa, 1968 júniusában, levélben üdvözölte az Egyházak Tanácsának Uppsalában tartott nagygyűlését, 1969 júniusában pedig, Genfi útja alkalmával, személyesen is meglátogatta az Ökumenikus Tanács központját. De még ezeknél is fontosabb a II. vatikáni zsinat ökumenizmusról szóló *Unitatis Redintegratio* kezdetű dekrétuma. Ezt a dekrétumot 1967-ben az Ökumenikus Direktórium követte, amelyben a keresztény egység szentszéki titkársága pontos irányelveket ad a dekrétum tanításának és elvi határozatainak gyakorlati megvalósítására.

Mi az ökumenikus mozgalom?

Az ógörög nyelv az egész emberlakta földet *oikumene*-nek nevezi, ökumenikus tehát az, ami az egész emberi világra kiterjed, emberi szempontból egyetemes. A keresztény oikumene az egyetemes kereszténységet jelenti úgy, amint egyházakra, felekezetekre oszolva él az egész világon. Ez a megosztás azonban nemcsak területi és nemzeti jellegű. A különböző egyházak és felekezetek ugyanis a századok során egymástól elszigetelve, vagy ami még rosszabb, egymással ellenfélként szembenállva, tanításukban, fegyel-mükben és szervezetükben is — kisebb-nagyobb mértékben — eltértek egymástól. Az ökumenikus mozgalomnak éppen az a törekvése, hogy — Krisztus tanítását követve, aki az Utolsó Vacsorán azért könyörgött a mennyei Atyához, hogy tanítványai egiek legyenek (János 17) — a földkerekségen egymástól elszakadva élő egyházakat és keresztény csoportokat, ha nem is egy jogi szervezetbe, de az egy krisztusi hit és szeretet közösségébe egyesítse.

Fontos leszögeznünk, hogy ennek az egységre törekvésnek — különböző célozatos magyarázatok ellenére — nincs politikai célja és semmiféle más vallás vagy világnézet ellen nem irányul. Célja maga a krisztusi szándék: az, hogy a keresztények egységesen tanúságot tegyenek Krisztus tanításának és megváltó művének isteni igazáról. Ez az igazság nem más, mint, hogy a Krisztusban megigazult, az Ő tanításában és kegyelmében élő embert Isten újra gyermekévé fogadja, s így Krisztus által helyreáll az emberi család lelki egysége Isten szeretetében.

A mozgalom eredményei

Kérdés azonban, hogy az ökumenikus mozgalom nagyszerű eszméje és törekvése hogyan vihető át gyakorlati síkra. Van-e már valami fogható eredménye ennek a mozgalomnak?

Aki azt várná az ökumenizmustól, hogy márhólnapra, mintegy a világ látványosságára megteremtí a keresztények egyetemes egységét, az nem tudja, hogyan munkálkodik Isten az emberiség történetében, és hogyan valósítja meg lelki és erkölcsi katasztrófákon keresztül, a gonoszság hatalma ellenére is, üdvösségünk művét. Isten emberek közvetítésével, emberi módon, emberi eszmékbe, szavakba és tettekbe, emberi nagyságba, de gyöngeségre, esendőségre és csödbe is ágyazza üdvözítésünket. Még Isten Fia maga is emberi sorsával váltotta meg az embert. A keresztények bűnből eredő megosztottságának csak akkor lesz vége, ha sok küzdelem és szenvedés árán a krisztusi hit és szeretet egyre fokozottabb mértékben hatja majd át a lelkeket.

Mindenesetre már most megállapítható tagadhatatlan eredménye az ökumenikus mozgalomnak, hogy a különböző hitvallású keresztények közt megváltozott a hangneme: a hitviták támadó, többnyire elfogult hangját felváltotta a párbeszéd megértést kereső baráti tónusa, szöszéken, katedrán, a tárgyaló asztalnál egyaránt.

Am a hangnem változása nem jelentene többet művelt emberek simább érintkezési formájánál, ha az «elszakadt testvérek» és egyházak értékeiben nem történt volna katolikus részről jelentős változás. Az ökumenikus dekrétum döntő jelentősége éppen abban áll, hogy minden tanításbeli, fegyelmi és szervezeti különbség ellenére ünnepélyesen és elvi határozottsággal elismeri az elszakadt keresztényi mivoltát: a krisztusi hitben és kereszténységben megigazult ember valóban Krisztushoz tartozik, közösségben — ha nem is teljes közösségben — van a katolikus egyházzal, s ezért Krisztusban testvérünk (3.pont).

A dekrétum azonban még tovább megy: nem-

csak a megkeresztelt emberről, hanem az egyházi közösségről is beszél. Nyíltan elismeri, hogy az elszakadt egyházak pozitív keresztény értékeket őriznek, mint a szentírást, a hit, remény és szeretet kegyelmi életét, valamint az üdvösség kegyelmeközvetítő eszközeit, a szentségeket. S ezt nemcsak a keleti egyházakról állítja, amelyek megőrizték a papi rendet és az Eucharisztia, hanem a protestáns közösségekről is, ahol Isten igéjén és a keresztiségen kívül a hívő nép az Úrvacsora ünneplésével emlékezik megváltásunk misztériumára és éli át Krisztussal való közösséget.

A dekrétum tehát — az egyháziról szóló zsinati konstitúció tanítását követve — nem azonosítja Krisztus titokzatos testét a római katolikus egyházzal, hanem azt a felfogást vallja, hogy a krisztusi üdvösséget közvetítő kegyelmi eszközök teljes mértékben a katolikus egyházban vannak meg ugyan, de sajátos hagyományaik szerint több-kevesebb mértékben a többi keresztény egyház sem nélkülözi őket. Ez annyit jelent, hogy a maguk módján az elszakadt egyházak is közvetítők az üdvösség misztériumának.

E pozitív értékelés mellett azonban gyakorlati tények is bizonyítják a katolikus egyház ökumenikus szellemét. Ilyen tény elsősorban a nép nyelvének bevezetése a liturgiába, s ezzel kapcsolatban a szentírást közösségi és egyéni olvasásának szorgalmazása. Az Ökumenikus Direktórium 4. fejezetében részletes utasításokat ad a *communicatio in spiritualibus* ügyében is: közös megbeszélések és elmélkedések mellett közös istentisztelet is tartható, amennyiben ez hűséges kifejezője a közös hitnek (az eucharisztia ünneplése protestáns közösséggel ennek a feltételnek még nem felel meg, tehát nem gyakorolható). Egyéni pedig különösen is több olyan lehetőség nyílik a kölcsönös egyházi kapcsolatokra, amik eddig nem állottak fenn pl. keresztiszülői tisztség, részvétel az istentiszteleten, tanúskodás házasságkötésnél, stb.

Kényesebb kérdés a vegyesházasságok ügye. Erről sem a dekrétum, sem pedig a direktórium nem szól. Lényegében érvényben marad az eddigi egyházi törvény: a katolikus templomban kötött vegyesházassághoz továbbra is szükséges az egyházi engedély, amelynek nem katolikus részről feltétele a reverzális megadása. Reméljük, hogy a teológusok közt folyó ökumenikus párbeszéd fokozatosan tisztázza fogja a közös krisztusi hit döntő kérdéseit, s ezzel hitvallásunkban is közelebb kerülve egymáshoz, eloszlanak azok az aggályok, amelyek a vegyesházasságokkal kapcsolatban az igaz hit megőrzése terén fennállnak. Mindenesetre a vallászabadságról szóló zsinati nyilatkozat azt követeli, hogy ezen a téren gondosan szem előtt tartsuk a lelkiismereti szabadság elveit és a legnagyobb tapintattal járjunk el.

Január 18. és 25. között világszerte

buzgón imádkoznak a keresztények egységéért.

Ezért is örülünk annak, hogy Prof.

Békés Gellért szíves volt januári számban az ökumenikus mozgalom lényegét és eredményeit szakszerű hozzáértéssel ismertetni.

Mi a feladatunk?

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy mind a keleti ortodox egyházak, mind pedig a különböző protestáns egyházi közösségek, ha nem is minden kritika nélkül, de általában jó érzéssel, az egység reményében megújulva fogadták a katolikus egyház határozott ökumenikus állásfoglalását. Különösen jelentős VI. Pál pápának Athenagoras pátriarchával és az egyházak Genfben székelő Világtanácsával felvett kapcsolata. Az egyházak vezetőinek tárgyalása és az egység útjának keresése azonban önmagában még nem elég, hanem ennek arra kell indítania a híveket, hogy a maguk módján szintén résztvegyenek az ökumenikus munkában.

Mit tegyünk a magunk részéről? Elsősorban meg kell teremtenünk magunkban is az «ökumenikus» szellemet. Családból, templomból, iskolából számtalan olyan felfogás élhet bennünk, amely nélkülözi a tárgyilagosságot és előítéleten alapuló elfogultságot. Ezeket megfelelő információ megszerzésével ki kell irtanunk lelkünkől. Becsülnünk kell mindenkinek hívó meggyőződését. Lelkipásztoraink vezetésével keresnünk kell az alkalmat közös összejövetelekre, ahol együtt olvassuk a szentírást s együtt imádkozunk. A közös megbeszélések során lassanként felismerjük, hogy lényegében mennyi közös eleme van keresztény hitünknek, és együtt növekedünk Krisztus kegyelmében és szeretetében. Így leszünk majd képesek arra is, hogy közös hitünk és szeretetünk által megerősítve szembe tudunk nézni a modern világ hitemészto «világiasságával», s hogy közösen tegyünk tanúságot Krisztus ma is időszertű igazáról: arról, hogy Isten szereti az embert, s hogy az ember örök sorsa végül mégis csak az Isten.

Békés Gellért

A tamarisk tüskéje

Nagy könnyelműség nyáron vállalkozni egyiptomi tanulmányútra. Hasmenés, hányás, gutaités leselkedik a júliusi kánikulában az utazóra. Visszont csak így ismerhettük meg napisten hatalmát s a pohár víz égbetivő értékét, míg taxink orra végigözölögte a 400 km úttalan utat, melyen Mózes bolyongott 40 évig a választott néppel.

Öten: 5 biblikus professzor, egy olasz, egy spanyol, egy magyar, az arab taxis és magam, mint Pilátus a credóban. Vágtunk neki az izzó sivatagnak. Kerestük a 3500 éve vonulók nyomait, melyek Sina félelmes gránit hegyei felé vezettek, ahol az ószövetség «kemény Istene» eldörögte 10 parancsolatát. A hátsó ülésen középpont a 120 kilós olasz forralta egyik oldalát — a másikat a kocsis fölmelegedett vasa főzte zsibbadtra. Szorongva báméskodtunk a mellettünk elbuktató reménytelen homokbuckákra.

A talján emberkállya fogalmazta meg elsőnek a mindnyájunkban égő szemrehányást: mekkora feleltőlenség volt egy néppel, asszonyostul, gyerekestül, állatostul ilyen útra merészkedni. Mivel etette és itatta a konok prófétá poroszáló népét?

Ráleltünk a forrásokra. Ma is az élet forrásai. Láttuk a kisült kórkat, melyeket éppúgy zabálhatták Mózes állatai, mint a mai beduinok tevéi. Csak a csodaja, a tamarisk váratott magára, melynek ágairól morzsolták le apró izzadékat, a daraszerű kenyérpótló ételt. Pénteken 2 adagot, a szombatra valót is.

5-20 km széles homokölgyben vertük a port magunk után. Oldalt örködtek a kopár, vörös és fekete masszából gyúrt gránithegyek. A soffór mellett ülő spanyol lelkendezett föl elsőnek megpillantva a sivatag csipkerózsikáját. Zöld foltja azonban nagyon távolból méltózt felénk. Hiába vártunk egy kevésbé szemérmesre, amelyik közelebb merészkedne. Olykor 4-5 is összedugta a fejét, mintha a múltból regelnének egymásnak. De a hegyek lábától el nem távolodtak. Ki tanította meg őket, hogy élet-halál kérdése, hogy ott

maradjanak, hogy a sziklákról nagyon ritkán lefutó esőből minden csöppet fölhassanak és bőrös kergük alá gyűjthessenek?

Irgalmatlanul berregett előre kocsink. Szueznél órákat vesztegeltünk az átkeléskor. A sinai kolostort éjjel előtt már el nem érhetjük. Morgó arabunk hallani se akart megállásról, hogy közlelő is megláthassuk a sivatag ballerinját.

Rózsaszínűvé feslett már az ég alja, mikor szerencsénk utol ért. Egy alattomos útonálló kőben megrekedt kocsink kereke. Soffőrünk fejét vakarva a hűtő forró vize fölé hajolt. Mi pedig kárörvendő diákként kiugráltunk. Meglepetésünkre néhány halommal odébb egy tamarisk illegett magát. Távol fekete hegyek lilában komorkodtak s a drámai háttér előtt csipkés ruhájában az égje rajzolva nyújtózkodik az aludni készülő primadonna. Száraz tudós társaim közül csak a magyarnak fogta meg fantáziáját a szürredlista, vörös égje festett, lilásbarna faszilüett. Atugráltunk az árkokat a közelről szikár, csontos fa elé. Míg barátom a fényképezőjével babrált, nyelki bicse-kommal a fának támadtam, hogy elszerezem legalább egy ágat Keményen védekezett. Tüskéivel, maró fájdalommal többször az ujjamba döfött. Sőt ellenségemmel tettem a beduint is, aki arabul káromkodott, mikor az ő kezébe is bele-mart a csomagtartóba lopott ág. De ráfízett a teve is a lekanyarított szűkös apró levelekért, mert zálogba szörösomót tépett a nyakából s úgy megfogta, hogy a perzselő szél se tudta lesodorni az éhes tolvaj szőrét tüskéiből.

Míg társaimat szuszogva zötyögötte a vaksötét sivatag — én a tüske forró helyét nyalogatva csak álmeledtem: honnét vette ez az értelem nélkül való fa a sivatag közepén, hogy tüskét növeszzen a toladókat ellen és így védje magát s a kevés vizet alig-leveleiben és napszitta ágában.

Mai filozófus szerint logikai ficam nélkül nem lehet átlépni a materialis világból a trancendens

Isten szférájába. Ha a kezemben levő kézírásból az írója szellemi életének legtitkaiba is eljuthatok — ha az ásmótól kidobott köféjből reprodukálni tudom a primitív kőfaragó kultúráját, életérzését, képességeit — nem értem, hogy ez a mérhetetlen, érdekes, változatos, szép világ képtelen lenne árulkodni a kéztelen kezű Alkotó titkairól, aki elvont képleteit beleoltotta a materia szerkezetébe? Fikszér vagy nem, ám de facto a csillagködök atomjai és molekulái közepette, itt a sivatag közepén egy élő, virágzó, levelet növesztő, önmagát védelmező tüskésség ág alakult össze egy rendező Elv akaratóból.

A vak éjszakában, szágulva az időtlenségben, az óriási csillagos kupola alatt, a mérhetetlen fekete föld fölött a Megnevezhetetlen, a Megfoghatatlan, az Elgondolhatatlan, az Ábrázolhatatlan jelenlétét éreztem, aki félelmesen tornyosul a lassan töredező hegyek és égett kavicsok homokvadász földe. Akinek legyőzhetetlen erejét szikrázóan szimbolizálja a mindennap ébredő és lenyugvó napkorong. Aki túl van időn és téreken, életen és halálon, más mint a világ és mégis belőle árad ki minden, ami van és hozzá tér vissza minden, ami lett és lesz, a tenyerebbe beletörött tüske hegyével együtt. Ezen az éjszakán a csomagtartóban rázódo szűrös ág lett számomra a puszta legnagyobb, mannaesőnél éke-sőbb csodája.

De ezért a csodáért kár volt a Sina félszigetére menni. Ezt a csodát hirdeti kertünkben a vadrózsbokor ága is. A csak vöröstől-ibolyáig látó szemünk számára elrejtőzködő Teremtő teleszorta csodáival a világot, melyeket Kalocsán a Vajas partján is megtalálhatok. Gárdonyi fogalmazása: többet ér a bölcsnek faluvégi sétája, mint a boldognak földkörüli utazása.

Úgy megszerettem ezt a poros, napszitta, tüskésség ágat, hogy egy hétig cipeltük magunkkal mindenhova. Kézben, mert csomagunk oldalát kibökte volna. Mennyi gondot okozott a gyilkos melegeben? Nem sejtettem, hogy tartogat még valamit, hogy szűrés nélkül is, még egy utolsó jog döfni.

A vámhivatalnál hazafelé, míg papírjainkkal vesződtünk, valamelyik kikötő söprögő szemétnek nézhette. Eltűnt. Megtalálhatatlanul. Mintha üzene volna: menj csak haza nélkülüm. A hithez még tamariskja ága se kell s emberi okoskodás. A legfájdalmasabb szúrása: elég csodálkozó gyermekki alázat.

Prokop Péter

NYISZTOR ZOLTÁN

most megjelent új könyve,

Vallomás

magamról és kortársaimról

beszéd és vita tárgya lesz.

A 408 oldalas kötet

a szerző kalandos élete keretében markáns színekkel rajzolja meg

a kor képét

a Millénium éveitől

a háborús összeomlásig.

A könyv ára 5.— dollár

vagy annak megfelelő más valuta

Megrendelhető:

a Szerzőnél — Róma,

Via Porta Angelica, 63 — és a

Magyar Nyomdánál

(Ungarische Buchdruckerei)

9000 • St.Gallen, Gallsstr. 41. Schweiz

Burg Kastl. Az iskola 353 növendékkel, ebből 55 e l s ő s, kezdte meg az 1969-70. iskola évét. Lányok száma 126. Sajnos, az új leányinternátus ellenére sem tudtak minden jelentkezőt felvenni. — Mivel a jövő évben is sok új jelentkezőre számítnak, kérjük a magyar szülőket, hogy gyermekeiket időben jelentsék be.

Hireink és közleményeink

Bern. A berni magyar lelkész alábbi levelet kapta Formózából:

Kedves Péter Cserháti,

Hálás köszönettel vesszük, hogy figyelmük a formózái misszióra esik. A Nagy Kína sok vesztesége után itt van még remény a sikeres missziós munkára. Mikor 15 évvel ezelőtt idejöttünk, egyetlen egy keresztényt találtunk az egész telepén. Ma van kb. 5000 keresztényünk.

Ami a segítség módját illeti: szívesen lépünk kapcsolatba egyes egyénekkel, kik mint a misszió barátai buzgólkodni akarnak a misszióért.

A bélyegeket is tudjuk értékesíteni és az elhasznált levelezőlapok, főleg karácsonyi lapok, jó csatlétek a gyermekeknek, hogy buzgóbban járjanak a katekizmusra.

Akik érdeklődnek az időközi Ertesítő iránt, tessék megírni címüket. Megküldjük nekik az Ertesítőt.

Imáiba ajánlottan: P. Lischerong G. S. J. apostoli adminisztrátor.

Karlsruhe. A kellemetlen, nyirkos, hideg idő sem tartotta vissza az ottani magyarságot, hogy részt vegyen szokásos őszi összejövetelén, ez évben november hónap 29-én. Számosan jöttek össze Pforzheimből s nagyon örömdetes a délvidéki vendégmunkás magyarok részvétele is, úgy hogy a terem kicsinek bizonyult és a jövőben nagyobb helyiségről kell majd gondoskodni.

Teleky Iván, kiváló fiatal karmester Karlsruheban kapott szerződést. Jövedele nagy nyereség az ottani magyarságnak, mert tehetségét — feleségével együtt, aki kitűnő énekesnő — eddig is mindenhol szívesen állította a magyar ünnepélyek és összejövetelek szolgálatába.

KÖZÉRDEKŰ TÁJÉKOZTATÓ

A Svájci Keresztény Magyar Munkásszövetség és a «Christlich-soziale Krankenkasse» között megállapodás jött létre, amennyiben a Felvidékről (Csehszlovákiából) menekült magyar nemzetiségű honfitársaink számára is lehetővé tette 70 éven felül a betegsegélyzöbe való felvételt, amit az érvényben lévő kollektív szerződés csak 65 éves korig tesz lehetővé. Szövetségünk kérésére ez a kivétel csak a Felvidékről jött új magyar menekültek részére lett kiterjesztve. Érdeklődők 1967 jan. 15-ig bezárólag jelentkezzenek felvételre a következő címen: Svájci Keresztény Magyar Munkásszövetség, Postfach 117, 8022 Zürich. Január 15-ike után csak azokat tudjuk felvenni, akik még 65. életévüket nem töltötték be.

Felhívjuk összes Honfitársainkat, akiknek van ilyen idősebb Felvidékről jött magyar menekült-ről tudomása, hogy figyelmeztesse haladéktalanul az illetőt jelentkezésre a saját érdekében.

Bécs. A teológiai sorozat 1. előadását, «Van-e Isten? — nov. 14-én Cser-Palkovics atya tartotta. Sikertelt neki a mai zsinatutáni emberéhez úgy szólni Istenről, hogy benne a hitre való készség gyarapodott, megerősödött. Mintha egyik hallgató megjegyzése mindenki szívéből fakadt volna: «Okosabb dolog hinni, mint nem hinni!» A hallgatószó öszinte hálával mond köszönetet Cser-Palkovics atyának annál is inkább, mert súlyos szembaja és nagy kórházi elfoglaltsága mellett is készséggel vállalta az előadás megtartását.

Mannheim. Mannheim és környékének magyarsága nov. 9-én emlékezett meg az 1956-os szabadságharcról. Az ünnepi beszédet Csaszakóczy Emil mondotta. — Ez összejövetelen tárgyalták meg a jelenlévők egy felállítandó hétvégi magyar iskola ügyét is.

Kozmetikai szalonomat Bernben megnyitottam

Magyaroknak jutányos kezelés

Gósi Ágnes dipl. kozmetikus

3013 Bern, Lagerweg 12.

Telefon: (051) 41 20 13

«Boutique Maria»

Ruhák, kosztümök, kabátok, kötöttáru; párizsi és londoni modellek; szalonmunka méret után is.

Pongrácz Mária

Herreng. 2. Wien I. Tel. 63-50-222

Lausanne. Tomzinsky György a magyar eredetű pálosrend általános (generális) főnöke, aki a Csensztochowai monostorban, a világhírű lengyel Mária-kegyhelyen székelt, j. évi dec. 12-14. között Svájcban meglátogatta a Lausanne-Genf-i magyar katolikus misszió lelkészét, Rába Lukács pálos atyát, és megtekintette Fribourg város egyházi és tudományos intézményeit.

Freiburg i. B. A freiburgi egyházmegye magyarsága október hónapban 650 DM-t gyűjtött és juttatott el a formózái magyar missziók támogatására.

Bregenz. December 15-án, szombaton esti 18 órai kezdettel rendezte a Bregenz-i «Goldenen Löwen» nagytermében rendezte a Voralbergi Magyarok Egyesülete a szokott karácsonyi ünnepélyét. Az ünnepélyen igen szép számban jelentek meg Voralberg magyarjai, de az egész Boden-tó vidéke képviseltette magát. Németországból Lindau és Friedrichshafen. Svájból pedig St. Gallenből jöttek vendégek. Több magyarbarát idegen is résztvett e kedves karácsonyi ünnepélyen.

Sz. Schnikl László egyesületi elnök megnyitotta az ünnepélyt, majd közösen elénekelték a mindig melegdallamú Mennyből az angyal karácsonyi éneket. Utána Mons. Anisich Jenő fölvásta a karácsonyi evangéliumot, majd a karácsony örök értékéről beszélve kiemelte, hogy elsőrendű kötelességünk hinni a karácsonyi Kiszívásban. programját magunkévá téve: az emberek felé kisugározni a szeretetet és békét.

ERDÉLY PÜSPÖKE

nem mehetett Rómába

Az Osservatore Romano a hivatalos névsorban Márton Áron erdélyi püspök nevét is közölte, mint aki a romániai katolikus egyházat képviseli a sinoduson. Bukarest megadta a püspöknek a kiutazási engedélyt, de amikor arra került volna a sor, hogy az utazást lehetővé is tegye, megakadályozta azt. Rómában a Salvator Mundi szanatórium vendégosztályán foglaltak számára szobát, de nem érkezett meg. Miért? Egyesek szerint azért nem jött, mert a bukaresti kormány olyan kísértőt akart mellé adni, akivel együtt nem volt hajlandó elindulni. Mások úgy vélik, hogy a kormány más természetű akadályt gördíthetett az útjába. Mi volt ez az akadály, nem tudjuk. Biztos, hogy Bukarest az erdélyi püspök római útját a kiadott engedély ellenére megakadályozta, mert Márton Áron nem érkezett meg Rómába és arról sincs tudomásunk, hogy közölte volna távollmaradása okát. Úgy látszik nem közölhette, ami nyilván arra vall, hogy Bukarest akadályozta meg elutazását. Ez is egyik jele annak, hogy Románia tovább szigorítja az erdélyi magyar katolikusok helyzetét.

F. K.

New York.

A New York állambeli Sik Sándor Cserkészparkban, mint minden évben, idén is összegyűlt Magyar-Amerika ifjúsága, hogy résztvegyen a Magyar Cserkész Szövetség Központi Vezetőképző Táborán. Közel 500 vezetőjelölt tanult és munkálkodott 8 napon át, öt altábor keretében: a 14-17 év közöttiek a kiscserkész-vezetői, valamint a leány- és fiú-örsvezetői táborokban; a 17 éven felüliek a segédtszti, és a 20 éven felüliek a cserkésztszti tagozatokon. Népes küldöttség képviselte a Dél-Amerika-i és Ausztrália-i magyar cserkészcsapatokat is.

A résztvevőknek nemcsak az előkészítő tanfolyamokon, hanem szigorú tábori felvételi vizsgán is meg kellett állni helyüket: magyarságismeretből s gyakorlati tudásból. Az előbbi különösen fontos volt, miután a vezetőjelöltek nagy többsége már külföldön született. A fiú-örsvezetőknek pl. több, mint kétharmada született Magyarországon határain kívül (Nyugat-Európában, Észak-Amerikában, Ausztráliában és Dél-Amerikában).

Az új cserkészvezetők a tábor végén hatalmas táború körüli gyűlésekre, hogy egymástól elbúcsúzzanak és megegyeszenek a gyűjtésnek a testvéri-tűz melegéből az egész évi nemzetnevelő munkájukhoz. Egymást követték a szebbnél-szebb magyar népdalok, a népi bemutatók, népitáncok.

A megjelentek, úgy is mint a Cserkész Nagytanács tagjai, vagy mint a magyar Egyházak vezetői és a magyar szervezetek képviselői, közöttük Dr. Béky Zoltán ref. püspök és Dr. Ádám János egy. tanár, a magyar jezsuiták tartományfőnöke, megcáfolatlanul tanúbizonyságot kaphattak az idekint felnövő ifjúság magyarság-ismertéről és szeretetéről.

Cserkészjelvények, cserkészing beszerezhető

Skottner Károly üzletében.

Cím: 8455 Kastl bei Amberg, Opf.

Emlékezzünk

1710 január 1. Ocskay László elfogatása és kivégzése. 1680 körül született. Tanulmányait a nagyszombati Kollégiumban végezte. Kuroc brigadéros. 1708-ban, a szerencsétlen trencsényi csata után átpártolt a labancokhoz. Két évvel később a kurocok elfogják és Érsekújváron kivégezték. — Thaly Kálmán, az «Ocskai Lászlóról való ének» című versében írja le szomorú történetét.

Ezt szörzék Ujvárbán, ezerhétszáz tizen...
Szegény magyarokat segítse az Isten!!!»

Herczeg Ferenc ismert darabja: Ocskay Brigadéros, védelmébe vette a rosszemlékű vitéz katonát.

1840 január 3. Liszt Ferenc első pesti hangversenye a Nemzeti Színház alapja javára. Örösi sikerrel. Minden további hangversenynek jövedelmét jótékony vagy kulturális célokra fordította. Vörösmarty sorait idézzük «Liszt Ferenchez» című verséből:

«És ha hallod, zengő húrjaiddal
Mint riad föl e hon a dalon,
Melyet a nép millió ajakkal
Zeng utána bátor hangokon.
Állj közénk és mondjuk: hála égnek!
Még van lelke Árpád nemzetének.»

1890 január 20-án, 80 évvel ezelőtt mutatta be Eötvös Loránd a Magyar Tudományos Akadémián a torziós ingát. A következőket írja erről a Révai Lexikon: «Nehézségerő, a földön érvényesülő tömegvonzás, mely a testeket a föld felé tereli. Intenzitásának mérése fontos a föld alakjának meghatározása szempontjából. Tanulmányozását Eötvös Loránd báró vitte nagy mértékben előre, midőn a csavarási méréseket annyira finomította, hogy a nehézségerő mezejét pontosan követhette és a nehézségerő erővonalaihoz tartozó vízfelületek görbülésben mutatkozó különbségeket meghatározhatta.»

1945 január 27-én halt meg a balfi gyűjtőtáborban Szerb Antal író és irodalomtörténész. Írásaiól ismerhetjük meg legjobban. Ime, egy idézet «A világirodalom története» című könyvéből: «Összefoglaló és közhasználatra szánt műnek nem lehet feladata új részlet-

igazságok és összefüggések felfedezése: ezt a szaktanulmányoknak és monográfiáknak kell elvégezniük. Inkább gyakorlati, mint elméleti cél vezetett: hogy kezére járjak azoknak akik Magyarországon olvasni szeretnek, segítsék nekik, hogy könnyebben kiismerjék magukat az írók és művek végtelen és gyönyörű sokadalmában. Azt szeretném, hogy az, aki könyvet forgatja, kedvet kapjon minél több értékes, igazán világirodalmi könyv elolvasására. Vannak, akik szórakozásból olvasnak, és vannak, akik műveltségüket akarják olvasmányaikkal gyarapítani; de én a harmadik olvasóra gondolok, arra, akinek az olvasás életfunkció és ellenállhatatlan kényszer — csak ez az igazi olvasó. Vágyam az, hogy az olvasás szenvedélyét keltsem fel és tápláljam azokban, akikhez soraim elkerülnek. Mert én is hiszem, amit John Cowper Powys mond: «Az embernek lehet sikere könyvek nélkül, meggazdagodhat könyvek nélkül, zsarnokoskodhat embertársai fölött könyvek nélkül, de nem láthatja Istent, nem élhet jelenünkben, amely a múlttól terhes és méhében hordozza a jövődőt, ha emberi fajtánk csodálatos naplóját nem ismeri.»

1790 január 28. «II. József feje fölött, aki a Ráció és nem az Értelem és Tradíció kockáiból akart épületet alkotni, megroppant az építmény, de volt annyi önfegyelmé és bátorsága, hogy maga hordta le az egészét, belátva építkezésének elhibázott voltát. Emberi érzését végtelenül bántotta a háború elhúzódása, az azzal kapcsolatos embervesztés, járványok, éhség, annyi ezer család nyomora, mikor ő uralkodása céljának az emberi boldogság növelését, igazi megalapozását tartotta. A Kalapos Király, nemcsak nagyot tudott tévedni, hanem nagy tévedését be is látni és részben jóvá is tenni. 1790 január 28-án kelt rendeletével minden korábbi rendeletét eltörölte, a régi állapotokat az országgyűlésig helyreállította. Ugyanezen leirattal rendelte el a Szentkoronának Budára való visszavételét is. Néhány héttel utóbb, február 20-án meghalt, az országot forrongásban hagyva hátra, lázas krízisben, melyet ő okozott gondolatainak beoltásával.» (Hóman-Szekfi: Magyar Történet.)

Rentenanstalt

Die Rentenanstalt ist die älteste und grösste schweizerische Lebensversicherungsgesellschaft. Unsere Generalagenturen in der ganzen Schweiz sowie unsere Sprechzimmer am Hauptsitz stehen Ihnen jederzeit kostenlos zur Verfügung. Wir beraten Sie gerne — auch in ungarischer Sprache — über sämtliche Formen der modernen Lebensversicherung.

Rentenanstalt a legidősebb és legnagyobb svájci életbiztosítási társaság. Vezetőképviseleteink egész Svájc területén, valamint fogadószobáink főépületünkben minden időben díjtalanul rendelkezésére állnak. Szívesen szolgálunk megfelelő fölvilágosítással és tanácsadással — magyar nyelven is — a modern életbiztosítás minden formáját illetően.

Schweizerische Lebensversicherungs- und Rentenanstalt

Hauptsitz in Zürich, General Guisan-Quai 40
Tel. (051) 27 29 30

Niederlassungen in

München, Paris, Amsterdam, Brüssel, Liverpool / London

Ikvay László

Az új egyházi naptár

Az egyházi naptár megújítása a szenzációhajászó sajtó célzatosan elferdített tájékoztatásai következtében nagy port vert fel világszerte és a katolikus közvéleményt is megráztatta. Így kerülhetett sor azután a római Szent Péter-téren bizonyos nyugtalan elemek tüntetésére, akik egyes népszerű szentek állítólagos «kiselezése» és a «mennyország kiürítése» ellen tiltakoztak, vagy arra, hogy az olasz filmsztár: Lollobrigida fzetlen önreklámként egy szt. Kristóf szobrot erősfített autója hűtőjére és így kocsikázott végig Róma utcáin. Ezeknek a jeleneteknek vajmi kevés közük van az igazi vallásossághoz, inkább babonás hiedelmekhez kapcsolódnak. Mindenesetre alkalmul szolgálhatnak arra, hogy a jóhiszemű katolikusokat is megrázzák és nyugtalanságot okozzanak. Éppen ezért szükségesnek tartjuk, hogy e kérdérről olvasóinkat tárgyilagosan tájékoztassuk.

A zsinat intézkedése az egyházi naptárról

A Második Vatikáni Zsinat feladatult tűzte ki az egyházi naptár megújítását, amint azt a liturgiáról szóló zsinati okmány, 111. pontjában olvashatjuk: «A szentek ünnepeinek nem szabad túlsúlyba kerülniök a legfontosabb hittitkok ünnepeivel szemben s ezért azokat a helyi, nemzeti és rendi megünneplés körébe kell utalni és csak azoknak a szenteknek megünneplése nyerjen az egész egyház területére kiterjesztést, akiknek jelentősége valóban egyetemes jellegű.»

A Második Vatikáni Zsinat e rendelkezésének végrehajtásáról VI. Pál pápa «Mysterii Paschalis» kezdetű motu proprioja intézkedett, amely 1969 február 14-én kelt és május 9-én nyert kihirdetést. A Szentatyja ebben kifejti, hogy a keresztény élet középpontjában a húsvéti hittitkok áll és ennek szellemében kell a heti és napi liturgiát kialakítani, valamint az egész egyházi élet és a szentek naptárát megújítani. Az évszázadok folyamán ugyanis az ünnepek, a vigíliák és nyolcadok száma annyira megnövekedett, hogy az egyházi év szerkezete egyre bonyolultabbá vált, ami a híveket gyakran arra készítette, hogy különböző magánajánlatokhoz folyamodjanak, ami azután azt eredményezte, hogy megváltásunk alapvető titkai háttérbe szorultak és elhomályosultak. Mint ahogy azt Babits Mihály az Irástudók árulása c. könyv magyar fordításához írt előszavában így fogalmazta meg: «A középkor alkonyán a virág, az ereklye elfedte az oltárt.» És valóban a barokk, a rokokó, az ekleticizmus korában a dísz, a pompa annyira elburjánzott, hogy a figyelem egyre inkább a lényegről: hitünk nagy titkairól a lényegtelene: a magánajánlatosságokra terelődött, az került központba. A liturgikus megújulás célja éppen az, hogy az istentisztelet megtisztítsa az idők folyamán hozzátapadt sallangoktól és újra visszaállítsa a helyes értékrendet: Krisztus áldozata kerüljön az istentisztelet középpontjába. Az egyházművészetben és a templomépítészetben is egyre örvendetesebben érvényesül ez a törekvés.

Az egyházi év új redje

Az egyházi év ezentúl az «Úr esztendeje» nevet viseli, amelyben nyomon követjük Krisztus tör-

ténetét, megtestesülését, szenvedését, feltámadását, mennybemenetelének titkain keresztül egészen második eljöveteleig.

Az egyházi év, éppen úgy, mint eddig, advent első vasárnapjával kezdődik és tetőfokát húsvét megünneplése jelenti, amit egy negyven napos készületi idő előz meg: a nagyböjt, amely hamvazószerdával kezdődik és a nagycsütörtöki utolsó vacsora megjelenítő szentmisével fejeződik be. Az u. n. előböjt (hetvened, hatvanad, ötvened vasárnap hete, régi idők maradványa, amikor még a nagyböjt három héttel hosszabb volt) elmarad. Az új egyházi évnél öt böjti vasárnap van, a hatodik: virágvasárnap, a nagyhét, Krisztus kinszenvedése hetének, kezdete; az ezt megelőző «fekete» vasárnap («szenvetés vasárnapja») elnevezés megszűnik. A húsvéti idő ötven napig tart és magában foglalja nyolcadó ünnepét, amelynek már nincs többé pünköcde.

Egyébként az egyházi év felépítése lényegében változatlan marad. Ez áll különösen a karácsonyi ünnepkörre, amelyben azonban új ünnepek jelentek meg, mások megszűntek, új tartalmat, vagy elnevezést, illetve más elrendezést nyertek. Január 1.-e, amely eddig Krisztus névadásának ünnepe volt, most Mária-ünnep lett, hogy ezzel is nyomtatékos hangsúlyt nyerjen Máriának, az Istenanyának, az Istenember születésével való szoros kapcsolata. Újévvvel fejeződik be karácsony nyolcada és egyben Január 1.-t jelölte ki a Szentatyja a világbéke napjává is. A Szent Család ünnepét a karácsony és újév közötti vasárnapon üljük meg, Jézus neve ünnepe pedig elmarad. A mi Urunk Jézus Krisztus megkeresztelésének ünnepe január 13-ról a Vízkereszt utáni vasárnapra került át, ezzel zárul a karácsonyi ünnepkör. Az új egyházi évben Krisztus Király ünnepe október utolsó vasárnapjáról az egyházi év utolsó vasárnapjára (amely advent első vasárnapja előtt van) nyert áthelyezést.

A szentek naptárának megújítása

A liturgikus év középpontjában tehát húsvét és azok a hittitkok állnak, amelyek ezt a csúcspontot megelőzik, vagy követik. Minden vasárnapnak is húsvéti jellege van, mert Krisztus feltámadására utal. Ezt az ősi hagyományt a keleti egyház jobban megőrizte, a vasárnap neve pl. oroszul a hivatalos használatban még ma is: veszkreszenyje = feltámadás. Ebbe a szerkezetbe illeszkednek azután be szervesen az ünnepek és a szentek napjai. Azonban kik azok a szentek, akiket az egyes napokon meg kell ünnepelni? A római martirologium (szentek és boldogok listája) mindazokat a szenteket és boldogokat felsorolja, akiket az egyházban liturgikus tisztelet illet meg. Természetesen e sok ezer szent közül ki kell válogatni azokat, akikről az egyház az év egyes napjain hivatalosan megemlékezik. Az egyházi év új elrendezésével mintegy 150 olyan szent nyert a liturgikus naptárban név szerint megemlést, akiknek tiszteletére az év egy bizonyos napján szentmisét mutatnak be és akikről a zsolozsmában, az egyház hivatalos imádságában, megemlékeznek.

A kiválogatás szempontjai

Mik voltak tehát azok a szempontok, amelyek szerint ez a kiválogatás megtörtént? Pater Bugni, a liturgikus kongregáció titkára, az Osservatore Romanonak, a Szentek féltámaszó lapjának, 1969 május 14-iki számában megjelent cikkében az alábbi öt irányelvet sorolja fel:

1. Az egyház egyetemessége. A világ minden tájának, földrészének, fajának, népének képviselve kell lennie az egyetemes egyház szentjeinek naptárában.
2. Minden életformának, társadalmi rétegnek helyet kell kapnia a szentek naptárában.
3. Valamint az életszentség különböző formáinak, típusának is; az irgalmasság szentjeinek éppúgy helyet kell foglalniok a szentek kalendáriumában, mint azoknak, akik a világi apostolkodás területén, vagy a missziókban tevékenykedtek, vagy pedig önkéntesen vállalt szegénységük, önmegtagadásuk, szemlélődő életük stb. által váltak szentekké.
4. Az egyetemes egyház szentjeit az egyház történelmének különböző korszakaiból kell kiválogatni, hogy a szentek naptárában minden évszázad képviselve legyen.
5. E naptár összeállításánál különösen tekintetbe vették a korszerűség szempontját, vagyis azokat a szenteket válogatták ki, akik ma különös tiszteletnek örvendenek.

Elképzelhetjük, hogy a szentek naptárának reformját előkészítő bizottság tárgyalásain milyen éles vitákat válthatott ki a sok ellentétes felfogás és milyen nehéz lehetett a nemzeti és rendi elfogultságot kiegyensúlyozni, aminek eredményeként azután sikerült megegyezni. Az ilyen kiegyezés azonban sosem tökéletes, mivel különböző nézetek összeegyeztetéséről van szó s ennek mindig megvannak a maga gyöngéi s ezért nem tud mindenkit egyformán kielégíteni. Így pl. az öskeresztény római és olasz szentek még mindig túlsúlyban vannak egyéb korok és népek szentjeivel szemben. Azonban e hiányosságok ellenére is a szentek naptárának új redje fontos lépést jelent a liturgikus megújulás útján

(Folytatjuk)

Televízió

fekete/fehér, színes, rádió pick-up, HI-FI Stéreo, háztartási gépek stb.

Boross Károly

Belvision TV S. A. (családi Rt.)

5, place du ler Août

Grand-Lancy, GENF

Tel.: (022) 45 26 22

— TV bemutató ingyen otthonában

— gyors javítás

— antenna szerelés

— szombaton egész nap nyitva

Winter Norberth és Tomsich Margit 1969 okt. 11-én, Wien - Heiligenkreuzerhof-ban
Metro George Robert és Just Katalin, 1969 okt. 13-án, Tempe (Arizona)

Franciaországban :

Boór János és Juhász Márta 1969 okt. 14-én, Montpellier-ben
Lippai László és Fehér Anna, 1969 ápr. 27-én, Párizsban
Juhász Sándor és Borsos Veronika, 1969 szept. 13-án, Párizsban
Mohács Béla — Rapeliers Christa nov., Párizsban

Németországban :

Egyed Ferenc és Solmosan Mira, 1969 ápr. 27-én, Kölnben
Nett István és Jamnitzky Mária Magdolna, 1969 aug. 18. Kölnben
Lakatos György és Neuherz Erzsébet, 1969 augusztus 29-én, Kölnben
Oberhofer Johannes és Mihályi Christina, 1969 szept. 20-án, Dimerzhelm-ben
Zillich Karl-Heinz és Szabó Mária Margit, 1969 július 13-án, Kölnben
Vizy István és Lajoux Gisele 1969 nov. 14-én, Oberhaching-Münchenben
Mezei Tibor és Werkmann Éva, 1969 szept. 20-án, Pforzheimben

Svájcban :

Hammermüller Nándor (Birsfelden) és Cerutti Antoinette Monika (Bern) 1969. nov. 8-án, Pustzaszeri Jenő és Zaru Diana 1969 nov. 8-án, Lausanne-ban
Piszár Attila és von Gonzenbach Chantal 1969 nov. 8-án, Bellevue-ben
Major István és Bochaty Sabine, 1969 nov. 15. St.Maurice - Epinassey-ben (VS)

Aki megmentette

Montecassino műkincesei

A második világháború alatt a legelkeseredeteb és legvéresebb csaták egyike Montecassino körül tombolt a Szövetségesek olaszországi partaszállása után. Montecassino körül ugyanis volt egy erős német védelmi vonal, mely a nagyrészt lengyel csapatokból álló előrenyomulást volt hivatva feltartóztatni. Az egész kultúrtilágon felháborodást váltott ki, mikor az amerikai parancsnokság parancsára az apátság épületét holomrra lötték. Az amerikaiak büntudatukban (mint később bizonyítást nyert, a német csapatok nem használták fel védelmi az apátság épületét) siettek kijelenteni, hogy a háború után eredeti mi voltában újra fel fogják építeni ezt a középkori monostort, ami azonban csak üres ígért maradt. Montecassino ugyan felépült, de az egész világ adakozásából s csak kis részben amerikai adakozásból.

Az apátság épületének pusztulása is mérhetetlen kár volt, de annál is nagyobb kár lett volna, ha vele együtt az ezeréves kolostor műkincesei is az esztelen rombolás áldozatává váltak volna. Szerencsére a német védelmi vonal egyik szárnya egy Julius Schiegel nevű osztrák alezredes parancsnoksága alatt állott, aki előrelátva az apátság pusztulását páncélos csoportjával megszervezte a műkincesek megmentését s a Vaitikánba való elszállítását. A vállalkozás a háború dühöngése alatt szinte istenkísértés volt, eltekintve attól, hogy könnyen haditörvényték elé állíthatta volna a német hadvezetőség «katonai eszközök önkényes felhasználása miatt». Az alezredes vállalta mindkét kockázatot s valami 1200 katonai teherautóval az apátság felbecsülhetetlen értékű könyvtárát s egyéb műtárgyait, Szent Benedek ereklyéivel egyetemben Montecassinóból Rómába szállította. Ugyancsak ő mentette meg az apátság régi tervrajzait, vázlatait, fényképeit, amiknek alapján vált lehetővé az ősi monostor visszaállítása eredeti mi voltában a háború után.

Az osztrák katonatisztek szövetsége most emléktáblával jelölte meg a házat, ahol a háborúnak ez a kultúrhőse élt és meghalt.

Ny. Z.

Pustzaszeri Ferenc ifj. és Zarn Christiana, 1969 nov. 8-án, Lausanne-ban
Zolczer József és Buncora Edith, Zürichben

AZ ŐRÖK HAZÁBA KÖLTÖZTEK :

Ausztriában :

Freyler Theresia, 85 éves, 1969 okt. 10., Bécsben

Belgiumban :

Dallosi András, 1969 nov 10-én, Brüsszelben

Franciaországban :

Zombori Julia, Párizsban
Farkas Gábor, Párizsban
Kozma József, Párizsban
Züsz Ernő, Párizsban
Takács Lajos, Párizsban
Baranyai Imre, 59 éves, okt. 1-én, Párizsban
Csikay Pál, okt. 27-én, Párizsban
Szmilkó József, Párizsban
Tömör Mihály, Conches par Lagny-ban

Németországban :

Bencés Ernő, 1969 márc. 12-én, Kölnben
Zöld Károly, 1969 május 22-én, Brühl-ben
Papista István, 1969 aug. 15-án, Opladen-ben
Diczi Sándor, 69 éves, 1969 aug. 6-án, Regensburgban (közlekedési baleset köv.)
Ifj Istvánné szül. Szakál Jolán, 59 éves, 1969 okt. 6-án, Münchenben
B.bebenburgi Karg György, 77 éves, 1969 okt. 15-én, Münchenben
B. Bornemissa János, 54 éves, 1969 okt. 21-én, Münchenben
Hartai-Hertl Béla, 65 éves, 1969 nov. 14-én, Münchenben
Bissdorf Ernő, 74 éves, 1969 nov. 27., Freiburg

Svájcban :

Ruza Mártonné szül. Sissmann Cecilia, 87 éves, Zürichben
Lippai Mária, 38 éves, Zürichben
Özv. Somorjai Edéné, 1969 okt. 25-án Pécsét, 72 éves korában elhunyt; benne Somorjai Béla (St.Gallen) edesanyját gyászolja.
Rác Antalné, látogatába jött magyar asszony, Rác Antalné, látogatába jobb magyar asszony, dec. 22-én elhunyt. Benne Gyuriga Ferencné, Yverdon, valamint Rác László és István edesanyjukat gyászolja.

Király Zoltán sajnálatos baleset áldozata lett 1969 október 26-án. Tragikus halála előtt néhány órával még lelkesen és művészen szavalt a magyar szabadságharcosok flüelci ünnepségén.

Dr. Istvánffy József esztergomegyházmegyei áldozópap, gimnáziumi tanár és tanítóképző igazgató 1969 nov. 23-án, Rómában

Az élet könyvéből

A KERESZTSÉG SZENTISÉGÉBEN RÉSZESÜLTEK :

Ausztriában :

Koronya Mária Erika, 1969 nov. 15-én, Bécsben
Kovács Sylvia Judith, 1969 okt. 12-én, Bécsben
Bogárdi István, B. László és Petróczi Anna Mária fia, 1969 okt. 19-én, Bécsben
Pálfi Róbert, P. Imre és Wiesner Hermine fia, 1969 okt. 4-én, Kufstein-ben

Hollandiában :

Tánczos Karolyn Johanka, T. Ottó és C. E. Clason leánya, Groningenben

Franciaországban :

Gaytán Daniel Thierry, G. Lajos és Castaneda Doris fia, 1969 ápr. 20-án, Párizsban
Gaytán André Henry, G. Lajos és Castaneda Doris fia, 1969 ápr. 20-án, Párizsban
Fehér György Péter, F. László és Botz Tünde fia, 1969 máj. 25-én, Párizsban
Csordás Mariel Franciska, Cs. József és Cersosimo Antoinette leánya, szept. 20. Párizsban

Németországban :

Trolldenier Annemarie Monika, T. Alexander és Jólsvai Magdolna leánya, 1969 máj. 11-én, Porz am Rhein-ben
Virág Etelka Mária, V. László és Neuherz Judith 1969 ápr. 16-án, Kölnben
Egyed Mirijana Katja, E. Ferenc és Solmosan Mira leánya, 1969 június 16-án, Köln - Bocklemünd-ben
Hegedűs László, H. László és Herget Luise fia, 1969 június 15-én, Wuppertal - Barmen-ben

Herbák Emil Alexander, H. Sándor és Sipos Valéria fia, 1969 jún. 6-án, Köln-Nippesben
Molnár István Zoltán, M. László és Hecht Gisela Renate fia, 1969 szept. 14. Köln-Lindentahl
Onodi Sylvia Katharina, O. Kálmán és Hajdu Magdolna I. 1969 júl. 14. Beuel-Pützezen
Kovács Monika, K. László és Hocher Magdolna leánya, 1969 okt. 12-én Beuel-ben
Parádi Sándor, P. Sándor és Hajos Ana Dolinár fia, 1969 szept. 27-én, Düsseldorfban
Mohos Ildikó, Dr.med. Mohos Endre és Mühlhing Silke leánya, 1969 okt. Kölnben
Horváth Gyula Tamás, H. Tamás és Kardos Ágnes fia, 1969 úl. 20. Münchenben
Korenika Nicolas Alexis, K. Viktor és Papp Mária fia, 1969 nov. 2-án, Münchenben
Kovács András, K. Ferenc és Dr. Deák Mária fia, 1969 nov. 16-án, Haimhausen-ban
Luczfalvy Jancsó Judit Ildikó Gertrud Irén Mária, Luczfalvy Jancsó István és Dregelyi Ildikó leánya, 1969 nov. 15-én, Münchenben

Svájcban :

Diósi Nathalie, 1969 szept. 26-án, Bernben
Vadas Árpád Dominique, V. Árpád és Joceline Rose fia, 1969 nov. 16-án, Lausanne-ban
Horváth Eduárd, H. Lajos és Heinz Anna fia, Zürichben
Magyar Éva Iлона, M. József és Csóka Anna leánya, Zürichben

HAZASSÁGOT KÖTÖTTEK :

Ausztriában :

Belik Ferenc és Ajkay Márta, 1969 okt. 4-én, Traiskirchenben

«Papok a hontalanságban»

Új nyomtatvánnyal szaporodott a Mindszenty-per után kiadott, «Fehér könyvvel» megindított egyházzellenes nyomtatványok száma. Az exjezsuita Cserjes Sándor és az aposztata Zsebedits Pál neve alatt, kiadó nélkül, 1969 őszén a rendszer zsebkönyvet adott ki a Nyugaton élő hontalan magyar papokról. Maradjunk a címlapnál. Cserjes-Zsebedits nevek erős fekete színnel, a hontalan papok fehér színnel nyomtatva. Cserjes Sándor 1967 tavaszán már meghalt. Közvetlen munkatársa szerint naplót sohasem írt. Zsebedits Pál 1966 őszén az osztrák hatóságok előtt is talányos úton-módon visszatért Magyarországra és aposztatált.

A zsebkönyv címe önmaga nyitja meg a kérdéssorozatot. Miért kényszerül ma is, a Szent-széknek 1964-es tárgyalása és nagymérvű, jóindulatú megnyilatkozása és engedékenysége után is elhagyni olyan sok magyar pap hazáját? Miért annyi öngyilkos pap? Miért faggatják a rokonok látogatására nagykegyesen Nyugatra engedett papokat visszatértük után heteken át: hol, kivel, mit beszélt, mit mondott, mit hallott? Miért kényszerítnek ma is, mint Rákosi idejében, anynyi papot paptársai megfigyelésére, jelentéstételre és besugásra? Miért engednek ki rokonok látogatóra, miért adnak az ilyen címen kiengedett papoknak is lelkiismeretükbe, becsületükbe ütköző, becsutelt megbízatást megalázó kényszer és súlyos fenyegetések mellett? Az egészséges természet tiltakozik a pap lelkiismeretében eme becsuteltégek ellen és mert becsutelt és hűségesen akarja továbbra is szolgálni papi hivatását, hontalanságba kényszerítve tudja csak azt teljesíteni.

Az Úron kívül csak az ÁVO tudja pontosan, hány paptestvért tartanak ma is otthon fizikai és morális kényszerítéssel megalázó és lelkiismeretükkel súlyosan ütköző szerepben, akik vagy egy magatehetetlen szülő vagy testvér el nem hagyhatása miatt kénytelenek látszatra őket szolgálni. Ők is, ha módjukban állana, inkább ma, mint holnap választanák a hontalanságban élő magyar papok becsuteltetését megállják helyüket kint papi működésükben. Ez teszi érthetővé, miért éppen a legbuzgóbb hontalan magyar lelkipásztorokat igyekeznek befektíteni, rágalmazni, vádolni legújabb kiadványuk. Véltetőleg Mikófalvi információja alapján, különös dühvel és kéjjel vádolja, rágalmazza a Nyugatnémetországban működő magyar papokat főlelkészükkel az élükön.

Egy világos előttünk, nem a külföldön élni és működni kényszerült magyar papok hontalansága, hanem azok becsuteltetés és főként tőlük független működése fáj a rendszernek. Ezért próbál látogatóba hazatérő papokat is különböző módszerekkel és eszközeivel szolgálatára megnyerni vagy éppen kényszeríteni. A felelős és józan hontalan magyar pap ismeri Vergilius tételét: Timeo Da-

naos et dona (visum) ferentes».

Fellette tanulságos a kiadvány seregszemléje olyan papok felett is, akikkel sem Cserjesnek sem Zsebeditsnek soha semmiféle kapcsolatuk nem volt. Ugyanígy egyházi intézményekkel, szervekkel és kiadványokkal is. Ha ezek a személyek, intézmények vagy szervezetek nem a dialogizálók és a quasi-szimpatizálók csoportjába sorolhatók, nem menekülnek meg a negatív kritika vagy a destruktív működés vádjá, elmarasztalása elől. Ennél a tényél meg kell állanunk. Nehéz ugyanis megállapítani, hogy a kiadvány tárgya, célja és szövegezése a korlátoltság, ostobaság vagy szükségképpen a gonoszság kategóriájába sorolandó-e be?

A rendszer fennállásának 25 éves jubileuma küszöbén, melynek országos megünneplésére már ebben az évben is hónapok óta felkészülnek és európaszerte intenzív propagandát fejtenek ki, hogy annak fényét Szent István ezeréves születési jubileumával összekötve — bár Bónis György kommunista történész szerint I. István Király csak 975-ben született — főként külföldi egyházi méltóságok részvételével is biztosíthatóak és ugyanakkor ilyen ostoba nyomtatványt adnak ki. Úgy vélik, hogy a becsuteltükben megrágalmazott hontalan magyar papok fognak propagandát kifejteni magyar híveik hazazarándokoltatásával ilyen ocsmány gyalázkodás után? Vagy éppen azok az intézmények és egyházi szervek, amelyeket rágalmaz a rendszer, fognak hazazarándokolni Máriás zászlók alatt és az egyházi szervek tömött tarisznyát tesznek a testvérszerveket eltaposó ateista Moloch oltárára? Túlontúl ismertek a tények a rendszernek súlyos gazdasági helyzetéről Magyarországon is. Ez kényszeríti őket propagálni exotikus turizmust és szinte futni minden nyugati pénzes turista után. Égetően szüksége van az országnak minden nyugati kapitalista garasra és akkor éppen azt a szervet, mely talán a legtöbbet adta az országnak, korlátolt és pártatlanul ostoba módon aposztata papszájjal piszkíttatják! Cui bono? Nem a dolgozók érdeke, mindennapi kenyérének biztosítása, hanem elvakult egyházgyűlölet.

Ha kárönvendők lennénk, azt kellene írunk, gratulálunk a szerzőnek, mert mutatába sem lehetett volna saját kárakra átlátszóbban ostoba és korlátolt, összefüggéstelen és zagyva fércmunkát kiagyalni éppen a hontalan papok tisztánlátására, felvilágosítására. Szeretnénk hinni, hogy éppen azok a főpapok, akiknek számos külföldi egyházi személyt és intézményt kellett és kell majd meghívniok a rendszer 25 éves jubileumi ünnepeire, felemelik tiltakozó szavukat külföldön becsuteltetés és hűséggel helytálló papjaik érdekében, de azoknak az egyházi intézményeknek és szerveknek védelmében is, melyek támogatását kéri és élvezik is.

Fehér Emil

A Németországi Magyar Szervezetek Központi Szövetsége Elnökségi Irodája minden hétfőn 9-13 és minden pénteken 15-19 óráig áll tanácsadással honfitársaink rendelkezésére.

Címünk: Zentralverband Ungarischer Organisationen in der Bundesrepublik Deutschland e. V. — **München 22,** Zweibrückenstrasse 2/II. **Telefon:** 0811 294376.

TRANSSYLVANIA

könyvkiadóvállalat kiadványai:

Magyar történelmi regénysorozat
bőr díszkötésben

Magyar történelmi tanulmányosorozat

Egyéb kiadványok

Megrendeléseket elfogad és utánvétellel azonnal kivitelez:

J. Tibad, 78 Freiburg /Br.
Uffhauser-Str. 10. — Tel. 485 05

Kérjen prospektust.

Magyar órásmester

sokéves gyakorlattal, mindennemű óra és ékszer javítását vállalja, garanciával.

Rendkívül jutányos árak!

Kérjen ingyenes tanácsot óra és ékszer vásárlása előtt.

Groszman Miklós

Neuweg 8, **Hölstein BL.**

Tel (061) 84 63 56 Hívható este!

Nijmegen.

1970 július 7-től 16-ig nyolcnapos lelki gyakorlat tartanak magyar szerzetesnővérek részére *Vaals*-ban, amely Németország, Belgium és Hollandia határán fekszik. Bővebb felvilágosításért és tudnivalóért P. Matyasovich Henrik jezsuita atyához lehet fordulni, akinek a címe:

Nijmegen
Houtlaan 4
Holland

Bécs. A Szent István Otthonban jól sikerült előadást tartott Varga Gyula «Humor az irodalomban» címmel. Először a humor fogalmát ismertette, majd négy szerző írásai alapján ismertette annak fejlődését a lelkes publikum (tel ház) előtt.

November 30-án a játékdélután keretében megnyílt az Egyházközség Női Csoportjának karácsonyi akciója. Az Otthon megtelt a vásárlás után vidám játékkal és csevegéssel töltötték az időt s mindenki «otthon» érezte magát. — A karácsonyi vásár dec. 21-ig volt nyitva.

Dec. 21-én délután 3 órakor a Szent István Otthonban az Egyházközség karácsonyi ünnepélyt tartott. A műsort a cserkészek adták s ebben az ünnepi keretben a Szent István Egylet megvendégelte az egyedülálló idősebb bécsi magyarokat.

a HOLÉCZY-EGYÜTTES

a téli hónapokban

a Hotel «Gregory»-ban

(Militär- Langstr. sarok)

játszik.

Asztalrendelés: Tel. (051) 23 22 02

Elérhető: a 31-es trolibuszon

a Hauptbahnhof-tól

Minden csütörtökön magyar műsor!

KERESZTESHÁBORÚ

a kereszt miatt

Az ember nem hinne a szemeinek, ha szavahihető amerikai újságokban nem olvasná!

Az történet ugyanis, hogy Oregon állam egyik kis városában, Eugene-ben 5 évvel ezelőtt az egyik egyesület szép, művészi keresztet állított fel az egyik parkban. A kereszt azonban rövid idő alatt keresztes háborút támasztott — egy unitárius lelkész kezdeményezésére. Az elsőfokú bíróság 4:3 arányban a kereszt ellen döntött. Fellebezés folytán az oregoni legfőbb bíróság 4:3 arányban a keresztnek adott igazat s ítélete megindokolásában kimondotta, hogy a kereszt nem sérti senkinek a vallásos meggyőződését s nem áll egyik vallásfelekezet érdekeinek a szolgálataiban sem.

Az unitárius lelkész azonban nem nyugodott s formai okok miatt megfellebbezte az ítéletet. Erre az a furcsa dolog történt, hogy ugyanaz a oregoni legfőbb bíróság a korábbi döntésnél hiányzó főbíró vezetése mellett a kereszt ellen döntött. Az indoklás ez alkalommal az volt, hogy a kereszt vallási jel, tehát az amerikai alkotmány értelmében a város nem adhatja oda egyik közterét ilyen célra.

A vita azonban ezzel sem zárult le, mert újabb fellebbezés folytán a washingtoni legfőbb törvényszékhez kerül. Annak a döntésén fog eldőlni, vajon a kereszt megmaradhat-e a helyén s egyúttal az is, vajon Amerika érett-e vagy se az ökumenizmus legenyhébb befogadására?

Ny. Z.

Löven.

A Magyar Kollégium fiatalisága *nov. 15-én* Auer Pál, volt párizsi magyar nagykövet, részvételével tanulmányi napot tartott az utolsó ötven év magyar külpolitikájáról. — Dec. 16, 17 és 18-án pedig P. Varga László belgiumi főlelkész adventi konferenciákat adott a kollégium növendékeinek.

Brüsszel.

Szép ünnepük volt a brüsszeli magyaroknak december 7-én. Jakab Károly budapesti festőművész szép oltárképet festett a Magyar Ház kápolnája számára. A kép Szűz Máriát mint a magyarok Navasszonyát ábrázolja, aki a magyar kápolnának is patrónája. Ezt az új képet áldotta meg Széplőtelen Fogantatás ünnepének előestéjén, vasárnap a szentmise előtt Mgr. Emile De Jardin, a belga Püspöki Kar megbízottja. Szentbeszédet mondott P. Ruzsik Vilmos franciaországi magyar főlelkész. A brüsszeli magyar lelkészlelki együtt mondták az ünnepélyes koncelebrációt misét az új miserend szerint. A kápolnát zsúfolásig megtöltötték a hívek.

Zürich.

A hit mai válságáról és jövőjéről tartott előadást P. Szabó Ferenc SJ, a Vatikáni Rádió magyar osztrálynak helyettes vezetője dec. 14-én a Katolikus Magyar Egyetemi Mozgalom városi csoportjának meghívására.

Dr. Horváth Árpád luzerni filozófia tanár «A vallás korunk kritikusaiknak mérlegén» címmel adott elő október 5-én a Paulus Akadémián a KMEM zürichi csoportjának összejövetelén.

Párizs.

A Magyar Katolikus Misszió jól sikerült karácsonyi vásárt (vente de charité) tartott december 12-14. között Párizs 6. kerületében a lazaristák rendházában. A buffet részére a magyar asszonyok szépen ajánlottak fel süteményfeléket és általában a párizsi magyarok és barátaik egyéb adományokat.

Október 4-én Prof. Békés Gellért OSB előadást tartott a Katolikus Magyar Egyetemi Mozgalom összejövetelén. A Pax Romanáról mint keresztény értelmiségi fórumról, a KMEM keresztény-emberi-magyar művelődési programjáról, valamint az Egyházban tapasztalható nyugtalanságról és minden egészséges fejlődés válságzakszáiról beszélt.

Köln.

Dec. 19-én 20 órai kezdettel Nagy Alajos színházi rendező Kodály Zoltán kórusműveiről tartott nagy érdeklődés mellett a Magyar Házban előadást az «Angyalok és pásztorok» című darab figyelembe vételével.

Dr. Hieró István lelkész a szentestére meghívta vendégül mindazon híveit és magyar honfitársait a Magyar Házba, akik egyedülálló s nem tudják családias körben az Úr Krisztus születését megünnepelni.

Linzi.

November 23-án volt a Felsőausztriai Magyarok Kultúregyesületének közgyűlése, amelyen új vezetőséget választott.

December 26-án a kleinmüncheni kultúrteremben jól sikerült karácsonyi ünnepélyt tartottak a linzi lelkész hívei.

LEGKEDVESEBB AJÁNDÉK

UNNEPEKRE

A magyar könyv — hanglemmez!

Herczeg F.: Pogányok	DM 14.—
Mécs László: Versek	10.—
Villon Balladái (Faludy ford.)	8.—
Gárdonyi: Göre Gábor kalandjai	6.—
Erdős Renée: Sentara bíboros	12.—
Zilahy: Valamit visz a víz	12.80
Zilahy: Két fogoly	16.—
Jókai: Török világ Magyarországon	11.—
Jókai: Mire megvénülünk	12.—
Forradalom és Szabadságharc 1848-49. (gyönyörű képes kiadás)	10.—
Passuth: Harmadik udvarmester	19.—
Nyíró: Havasok könyve	18.—
Kenneth: Randevu Rómában	18.—
Kenneth: Forgó táncparkett	20.—
P. Howard-Rejtő regényei darabja	6.—
*Az ellopott század, Halálsziget, Az ellopott futár, A szőke ciklon	

Karácsonyi lemez: a 2749 30 cm 20.—
(Barabás Sári éneklő a legszebb karácsonyi számokat)

LPX 10110 30 cm. Stereo 17.—
30 ismert nóta: Piros Pünkösöd, Akácós út, Lemondás, Szeretnék május ..., Édesanyám, te jó asszony, Ahogy én szeretlek, Fehér selyem, stb.

Kérje díjtalan könyv- és hanglemmez jegyzékünket!

S. Katko

Musica Hungarica

8 München 13, Agnesstr 45.

Tel. 370-911

KÖNYVISMERTETÉS

Virágoskert.

A Magyar Iskolabizottság kiadásában magyar ABC-s Olvasókönyv jelent meg «Virágoskert» címen. A kastli magyar gimnáziumban tankönyvül használják, de nagyon alkalmas a nem magyar iskolába járó gyermekek számára is a magyar nyelv megtanulására.

A könyv eladási ára 14.— német Márka, vagy ennek megfelelő valuta. Viszonteladókna 25 %-os kedvezményt adunk, vagyis 10.50 német Márkáért, vagy annak megfelelő valutáért kapják a könyvet.

Erdeklődni lehet a müncheni magyar lelkész-széken: Trogerstrasse 48, 8000 München 27.

Cserkészkönyv I. kötete.

Négy világrész magyar gyermekeinek öröme, megjelent a régenvárt *Cserkészkönyv I. kötete*. Nagy gondnal, lelkiismeretes előkészülettel készült a húsz évvel ezelőtt szerkesztett *Mi Könyvünk* korszerű utóda. Rengeteg rajz, magyarázó kép teszi változatosabbá és érdekessé a tanulságos szöveget.

Hatvan év óta cserkészképzésünk két alappillére: a Szentírás és a magyarságismeret. Az új cserkészkönyv szerkezete is erre van felépítve.

Minden magyar fiú megtalálja kedvenc témáját a Cserkészkönyvben. Hunor és Magor, Attila, a hét vezér vagy Bornemissza Gergely története ugyanolyan könnyű nyelven íródott, mint a sok-sok játék és testgyakorlás leírása. Hegymászás, faramászás, kődobás avagy a tűzgyújtás és szalonnasütés titkai kötik le a figyelmet. Az ősi rovársírás és a nemzeti imádságok mellett szebbnél-szebb népdalokat is tartalmaz. Annak is sokat mond, aki az erdei nyomokon vagy a csillagos égen kíván eligazodni.

Az egyszerű csomóktól az elsősegélynyújtásig, a cserkésztestvéreinktől a nyíllezésig, minden fellelhető, ami egy fiú képzeletét meg tudja ragadni. Ezenkívül, több mint száz oldalon keresztül a magyar népművészet legszebb díszítő elemei teszik élvezetessé az öt cserkészpróbát.

Az ízléses, szép kiállítású Cserkészkönyv szerkesztője Bodnár Gábor a M. Cs. Sz. Ügyvezető Elnöke, a fejezetek írói: Dr. Ádám János S. J., Beke Imre, Dr. Némethy György és Mauksch Péter.

A kötet ára 1.50 US dollár. Megrendelhető: P. O. Box 85, Garfield, N. J. 07026

Prága.

A kommunista regime az elmúlt karácsonykor megtiltotta az éjféli misét. Hírek szerint a kommunisták attól féltek, hogy nagy tömeg gyűlik össze majd a katedrálisban.

A szentmise új rendje (IV.)

Amint előző decembri számunkban említettük, a szentmise új rendjéről szóló mostani utolsó írásunkban az Eucharisztia-liturgiáját ismertetjük, melyet régen a liturgikusok három részre osztottak: felajánlás, átváltoztatás és áldozás. A zsinat utáni liturgikus reform ezen is változtatott, amennyiben ma a régi felajánlást az áldozati adományok előkészítésének nevezzük. Sőt vannak liturgikus szakemberek, akik szerint ezek az imádságok és cselekmények az Ige-liturgiájának szerves részei és az egyetemes könyörgések folytatását képezik.

Az áldozati adományok előkészítése

Az egyetemes könyörgések befejezése után ének következnek. Magyar miseénekeink felajánlási versei majdnem mind a kenyér és bor, meg önmagunk felajánlásáról szólnak, a misekönyv felajánlási antifonájában viszont a legkritikáiban találunk «felajánlási» gondolattal. A felajánlási éneknek egyszerűen az volt a rendeltetése, hogy a szent cselekményt kísérelje. Az új miserend szerint a nem énekes misében ezért a felajánlási antifona teljesen el is marad. Azt viszont ajánlja, hogy legalább bizonyos alkalmakkor a hívek vagy megbízottjaik a kenyeret és a bort, esetleg más ajándékaikat is maguk tegyék az oltárra. Nagyjából teljesen újak a megrövidített felajánlási imák, melyeket a pap — ha nincs ének — fennhangon is mondhat. A német nyelvterületen minap megjelent hivatalos kiadvány mégis azt ajánlja, hogy a pap tegyen különbséget a szentmise hangosan mondott részei és a csupán «e r t h e t ő» hangon mondott felajánlási imák között.

Az új rend szerint az ostyák felajánlására a régivel nagyobb kehelytényért kell használni, hogy azon a pap a hívek áldoztatására szánt ostyákat is felajánlhassa. Miközben az ostyákat felemeli, a következő szentírási ihletésű és az öszövetségi áldozatbemutatásra emlékeztető imát mondja:

«Áldott vagy Urunk, mindenség Istene, mert a te bőkezűségéből kaptuk a kenyeret. Főljánljuk neked, mint a föld termését és az emberi munka gyümölcsét. Ebből lesz számunkra az élet kenyere.» A hívek felelhetnek rá: *Áldott legyen az Isten mindörökké.* A bor és víz beöntésénél csendben és megrövidítve mondja a régi elegyítés megszokott mélyértelmű imáját: «A bor és víz útja által részesülünk annak istenségében, aki kegyesen részese lett emberségünknek.» A kehely felemelése közben csekély behelyettesítéssel ugyanazt az imát mondja a pap mint a kenyér felajánlásánál: «Áldott vagy Urunk, mindenség Istene, mert a te bőkezűségéből kaptuk a bort. Főljánljuk neked, mint a szőlő termését és az emberi munka gyümölcsét. Ebből lesz számunkra a lélek itala.» A hívek úgy felelnek rá mint a kenyérnél.

Ezután az önmagunk felajánlásáról szóló imát mondja el csendben, kissé meghajolva a pap: «*Alázatos lélekkel és tisztelemmel szívvel, kérünk, Urunk, Istenünk, fogadj el minket és legyen kedves szíved előtt áldozatunk.*» Kézmódszra az eddig használt hosszú 25. szoltár helyett a Miserere (50. zs.) egyszerű, alázatos fohászt mondja a pap: *Mosd le, Uram, bűneimet, és vétkeimtől tisztíts meg engem.* Egyesek következtetésnek tekintik, hogy míg a mise kezdetétől az új rend minden pap magánimádságot törtölt, itt megtagyott belőlük néhányat, kifogásolják a kézmódszra mint csupán szimbolikus cselekménynek is a meghagyását. Valóban az első Püspöki Sínoduson 1967-ben bemutatott «Missa normativa» nem tartalmazott ilyen halkán mondott papi imákat. Végül is a szentmisének ez a része a különféle kívánságok összeegyeztetése folytán mint kompromisszum kapta meg jelenlegi formáját.

A szakemberek nagyrésze javasolta az «*Orate fratres*» eltörlését is, ami különben is meglehetősen késett be a szentmisébe. Mások viszont azt a felajánlást záró könyörgés — a régebbi secreta és az egész eucharisztikus imádság bevezetésének tekintik, melyet csak a pap mond és amelyben csak az egyház áldozatának elfogadását kéri a mindenható Atyától. A magyar szöveg megmaradt az eddigi szó szerinti fordítás mellett. A pap felszólítására: «*Imádkozzatok testvérek, hogy áldozatunk kedves legyen a mindenható Atyáisten előtt.*» A hívek felelnek: «*Fogadj el az Ur kezéből az áldozatot nevének dicséretére, mindannyiunk és az egész Anyaszentegyház javára.*»

Felajánló könyörgés

Rendes körülmények között az áldozati adományok előkészítésének egyetlen hangosan mondott vagy énekelt imádsága a felajánlási könyörgés, a régi secreta. A liturgikusok már régebben megállapították, hogy ez nem «secreta» vagyis csendes imádság volt, hanem «oratio super segrega» vagyis a kiválasztott adományok feletti ima. A napi misek szerint különböző s ezentúl csak a következő rövid záraddal fejeződik be: «*Krisztus Urunk által. Amen.*»

A prefáció

A felajánló könyörgés után többszörös felszólítással figyelmeztet bennünket a pap az emelkedett lelkiültre és a hálaadásra. Ez a dialógus vezet be az egyes ünnepek és időszakok szerint váltakozó prefációt (előőneket), mely valójában a nagy eucharisztikus hálaadó imádság első, bevezető része. Bennük a pap az egész nép nevében dicsőíti az Atyáistent, köszönetet mond a teremtés és megváltás jótéteményeért és hálat ad azért a napnak, az ünnepelt hittitoknak, vagy szentidőnek különbözősége szerint.

A sanctus

A prefáció istendicséretébe a sanctus éneklésével kapcsolódik be az egész közösség. Ennek zenei feldolgozása egyszerű, felkiáltás jellegű legyen, hogy lehetőleg mindenki énekelhesse és ne szakítsa meg a nagy hálaadás kibontakozását. Ez volna az első ének, amit még a csendes misékben is énekelni kellene.

Az eucharisztikus imádság (kánon)

Az eucharisztikus liturgia középpontjában az utolsó vacsora felidézése áll. Az Ur rendelkezése értelmében: «*Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre,*» a pap megjeleníti az újszövetség áldozatát, megismétli Krisztus szavait és gesztusait. De amint Jézus is, mielőtt megtörte a kenyeret és megáldotta a kelyhet: «*hálát adott*» és «*áldást mondott*», ezért az utolsó vacsora szavait is egy nagy hálaadó imádságba foglaljuk. Innen a neve: Eucharisztia — hálaadás.

Az eucharisztikus imádság, melyet csak a pap mond, az első századokra visszamenő szokás szerint fokozatosan rögzítődött mai formájába. Rómában aránylag elég gyorsan egyetlen formulában állapodtak meg, amelyet kánonnak (szabálynak) neveztek el. Ezzel szemben keleten különböző hivatalos szövegeket őriztek meg az «anafora» (felajánlás) általános neve alatt.

A szentmisének ez a nagy hálaadó imádsága a jelenlegi előírások szerint négyféle változat szerint végezhető. Az első, a régi másfélvezér év alatt alig változott római kánon. (most a szentek nevének nagyobb része elhagyható, úgyszintén a közbeeső záraddok), de a három új eucharisztikus imádság is ősi anaforák nyomán készült.

A három új kánonnak, melyeket már 1968 aug. 15 óta váltakozva használhatunk, közös vonása, hogy mindegyik rövidebb az eddiginél. Nem azért, hogy gyorsabban végezzünk a szentmisével, hanem hogy nyugodtan, érthetőbben, ígérhető és hálaadó jellegének megfelelőbben végezzük. Erre céloz az új kánonok megjelölése is: a túlságosan jogi kánon (szabály) elnevezés helyett *prex eucharistica*, azaz hálaadó imádság a nevük.

Az eucharisztikus ima (kánon) lényeges elemei a hálaadás, az átváltoztatás, a megemlékezés, az epiklézis (a Szentlélek-hívás) és a kánont záró doxológia. Miközben ugyanis a miséző pap még egyszer és együtt felemeli az átváltoztatott adományokat, a Szentháromságot dicsőítjük. (Előző cikkünkben a szentmisének ezt az ünnepélyes doxológiát követő részével foglalkoztunk.)

A közösség azáltal vesz részt az eucharisztikus imádságban, hogy egyrészt figyelmesen hallgatja a nevében mondott imádságokat, másrészt feleleteivel kapcsolódik be a prefáció dialógusába, éneklé a Sanctust és ünnepélyes hitvallással válaszol az átváltozás utáni felszólításra s végül

Eucharistia

Irta: Babits Mihály

Az Ur nem ment el, itt maradt. Óbelőle táplálkozunk. Óh különös, szent, nagy titok! Az Istent esszük, mint az ő

törzsek borzongó lakzikon ették-itták királyaik husát-vérét, hogy óriás halott királyok ereje

szállna mellükbe, — de a mi királyunk, Krisztus, nem halott! A mi királyunk eleven! A gyenge bárány nem totem.

A Megváltó nem törzsvészér. Ereve több, ereje más: ő óriásabb óriás! ki két karjával átálér

miden családot s törzseket. Egyik karja az Igazság, másik karja a Szeretet... Mit ér nekünk a Test, a Vér,

ha szellemében szellemünk nem részes és úgy vesszük Öt magunkhoz, mint ama vadak a tetemet vagy totemet?

Áradj belénk hát, óh örök igazság és szent szeretet! Oldozd meg a bilincseket, amikkel törzs és vér lekött,

hogy szellem és ne hús legyen magyarrá, s nőjünk ég felé, testvér-népek közt, mint a fák, kiket mennyből táplál a Nap.

megpecsételi a közös részvételt a befejező doxológiára egy szívvel-lélekkel mondott Amen-nel.

Az egyes kánonok használatára nincs külön előírás. Inkább csak azt ajánlja az új rend, hogy *nagy ünnepeken az eddigi római kánont használjuk* (melynek külön betétei — communicantes — vannak a legnagyobb ünnepekre); a *második* hétköznapi, vagy amikor általában indokolt, hogy rövid legyen a szentmise, pl. gyermek- vagy nászmiséken; a *harmadik* eucharisztikus imádság az évközi vasárnapokra és a halottakra vonatkozó szép külön betétje miatt az érték végzett szentmisekre látszik különösen alkalmasnak, míg a *negyedik* számos bibliai vonatkozása miatt a szentírásban jártasabb közösségek számára ajánlható.

Galambs Irén OSB

Minden elsején áldoztam

Az ösztönös szép dolog, de az őszinte vállomás tárgya néha lehet elszomorító is. Evekkel ezelőtt ezt magam is tapasztaltam. Jegyesek jöttek az irodámba, esküvőjük részleteit megbeszélni. Tele voltak lelkesedéssel. Érthető volt: fiatalok voltak és az élet előttük állott. A jegyesoktatások alatt mindent megbeszélünk, ami a lényeghez tartozott. Az esküvő előtti gyónást és áldozást említettem éppen, amikor a menyasszony megjegyezte: «Ez nem probléma, Plébános úr, tudom, mi az. Az iskolában valamikor minden elsején kellett gyónni és áldozni, de akkor annyit, hogy azóta sem.» Megdöbbenett, hogy elsejét mondott elsőpéntek helyett, de még inkább a hosszú szünet az iskolai áldozás után. Mintha az csak padban ülő diákok megkülönböztető joga lenne. Miért maradt el az áldozás, vagy inkább: miért nem alakult ki benne a vallásos meggyőződés az iskolai esztendő alatt? Valami halvány emlék élt még ugyan a fiatal asszonyjelöltben, de kérdés, egy életre elég erős tud-e maradni? Sok szülő és nevelő felteheti magában a kérdést és még ki is bővítheti egy végső tragikus kérdéssel: miért lett gyermekem teljesen vallástalan?

Nehéz ezekre a kérdésekre általános feleletet adni, de kiindulópontnak elfogadható talán az a tény, hogy a serdülő fiataloknál majdnem természetes az erkölcsi és vallási értékek kritikus bírálása, vagy leértékelése. A fiatalok hite és vallása csak akkor erős, ha önálló is. Ezt nem könnyű dolog kialakítani a fejlődő lelkekben. A szülői házban tapasztalt és az iskolában tanult vallást, vagy világnézetet a fiatalok nagyító alatt alaposan megvizsgálják és csak utána fogadják el, vagy utasítják vissza. Az elfogadásnak ott van lehetősége, ahol a fiatalok lelkesedés és vallást egy hitében fáradt, vagy egyenesen vallásellenes társadalomban is megszereti és átérzi. A szülőknél és nevelőknél ezt a lehetőséget ki kell használni és neveltjeik lelki tevékenységének teret kell engedni. Ennek a szerencsés fejlődést és

mege erősödött vallási felfogásnak dinamizmusa és mélysége a gyermekkor nevelésétől is függ. Egy alapos vallásos nevelés a serdülőkorban át tudja vezetni a fiatalokat zökkenésmentesen az érett kor felé. A család szentélyében kapott nevelés azonban csak alap lehet és nem egy befejezett tökéletes mestermű.

A fiatalok vallási nagykorúsága

Egészen természetes, hogy a fiataloknak, mielőtt kimondják a hitéletben a döntő igent, el kell hagyniuk a gyermek-vallásosság külsőségeit és fogyatékoságait. Ha ebben a korban a lelki harc és útkeresés teljesen elmarad, fél, hogy később, felnőtt korban komoly nehézségek állhatnak elő. Előfordulhat, hogy ezen kiesés által a vallásos egyéniség fogyatékos marad, a hitélet terén naiv, gyermekes felfogások egészen az öreg korig megmaradnak, és egy konfliktus esetén mindig sebezhető pont lesz. Ahol a fiatalok lelki egyenjóság nem alakul ki, hiányozni fognak majd a lelkiileg érejt felnőttek is. Ahol az őszinte kereséssel párosult kritikus magatartás már a fiataloknál elvből számúzza van, ott nem lesznek hívó szakemberek sem. Ha már korunkban kénytelenek vagyunk ezt a valóságot elkönyvelni, az csak azért van, mert sokáig nem akartuk elhinni, így talán kényelmesebb is volt, hogy egy tizenhatéves fiatal már nem gyermek. Ha a gyermek, fiúk és lányok, gyakorlati vallásos életében (imádság, mise, szentségek, stb.) és erkölcsi felfogásában a gyermekkor megszokásából vagy szoktatásából nem tér át a lelkiileg meggyőződött nagykorúak táborába, akkor az iskola padjaival, vagy a szülői házból való távozással legfeljebb egy romantikus vallási emlék marad meg benne, de nem a lényeg.

A fiataloknak példára van szükségük

A felnőttek csalódása vallási téren nem hogy

olyan mély nyomot a fiatalok lelkében, ha megfelelő példaképet látnak maguk előtt. Olyan példaképre van nekik szükségük, ahol a vallási meggyőződés és az élet nem csak megférnek egymás mellett, hanem egymásba is fonódnak. Itt óriási szerepe van a szülők példájának. A fiatalok azonban nemcsak a családban keresnek jópéldát, hanem mindenki életében, aki számításba jöhet előttük, legyenek azok mérnökök, tudósok, sportolók, vagy egyszerű munkások. Még a jó könyvek is segíthetnek, ha azokban más fiatalok harcával, vagy felnőttek problémáival találkozunk és azokban magukra ismernek.

A fejlődő korban lévő fiatal csak azt ismeri el, amit értéknek talál és nem azt, amiről mások állítják, hogy az érték. Egy nyílt és hívó családban az eszes fiatal magáévá tud tenni annyi lelki erőt, hogy majd mint felnőtt keresztény, nem fog kisebbségi érzésben szenvedni.

P. Szöke János

Keresünk

valódi vagy átképzett

SZERSZÁMLAKATOSOKAT

SZERSZÁMKÉSZÍTŐKET

nagy karosszéria
szerszámok gyártásához.

Csak valóban kitanult szakemberek jelentkezzenek, legalább 50 % német nyelvtudással!

6 hét próbaidő, véglegesítés után lakásszerzésben is segítünk.

Dr. MELEGHY K. G.

Werzeugbau und Presswerk

5070 BERGISCH GLADBACH

Nem mese a Saint Sulpice-ről

Párizsban egyik nagyműtű temploma a Saint-Sulpice, melyben mindig élénk és mély vallási élet folyt s ahonnan nagy reformtörökvések indultak el. Ez a templom most egy különös koncert színhelye volt, mely már nemcsak a hívőket, hanem még a semleges lapokat is megrázkóztatta.

Az történet ugyanis, hogy a templom rektora átengedte a templomot *Duke Ellington* híres jazz-karmesternek, aki azzal az indoklással, hogy «az Ég minden nyelvet megért, még a jazz nyelvét is», 1965 óta egyre-másra tart jazz-koncertet New York protestáns templomaiban és a zsidó zsinagógákban. Legutóbb már az angliai Coventry protestáns székesegyházban is helyet kapott. Így jutott el aztán Párizsba a Saint-Sulpice templomába. Kezdődött a koncert egy imával, amiben Isten a «legfőbb Lény» neve alatt szerepelt. Aztán jött egy himnusz a szabadsághoz, melynek mottója volt, hogy az embernek joga van szabadon gondolkozni, szabadon imádkozni és szabadon szeretni. Egy következő darab valami útkeresztelkedésről szól, ahol a nagy utak találkoznak, de ugyancsak egy szűk és veszélyes ösvény is, mely egyedül vezet a Béke nagy kapujához. Végződött pedig a koncert egy darabbal, melynek nem volt neve, mert a szerző szerint «túljó ahhoz, hogy címet lehessen neki adni» s ez volt dedikálva «az első nagy lázadónak (antikormányist), aki meghalt a keresztén».

A nagyrészt fiatalokból álló publikum azzal mutatta ki megértését, hogy egész idő alatt teljes tiszteletlenül dohánzott. Ime, idáig jut a rosszul értelmezett alkalmazkodás a mai világhoz!

Ny. Z.

A Szent István jubileumi kötvény

A külföldön élő másfél millió magyar elvitathatatlan földrajzi és történelmi valóság. Még akkor is, ha egyes szervek — honi vagy külföldi, egyre megy — nem akarnak róluk tudomást szerezni és agyonhallgatják. De végzetes és megbotránkoztatón baklövés volna, ha mi is strucc módjára homokba dugnók fejünket vagy «elnemult harangként» állnánk a népek és fajok egymást túllícitáló zajában és harcában.

Szent István király születésének ezeréves jubileuma — talán utoljára ebben az évszázadban — mindnyájunknak alkalmat nyújt nagy tervekre és alkotásokra. Egyedüli nagy problémánk: A nagy király személyéből kisugárzó erőnek sikerül-e lelkileg annyira összekovácsolnia bennünket — akik egy otthoni író szerint «száraz ágként» csüngünk az Egyház testén — hogy ezeket a nagy terveket legalább részben meg is valósíthassuk.

Az egyik terv a sok közül a Szent István Jubileumi Kötvény. A kötvényre vonatkozó bemutatkozó cikket az Életünk decemberi számában írtam. Engedjék meg, kedves olvasóm, hogy a fonalat tovább szőjem és az akciót behatóbban ismertessem.

Mi a kötvényjegyzés célja?

Röviden: A Szent István király születésének jubileumát és a magyar kereszténység ezeréves fennállását méltóképpen és maradandóan megörökíteni. A magyar kereszténység ezeréves léte annyira összeforr első királyá személyével, mint talán egyetlen más népé sem. A frank Klodvig megkeresztelkedése (498 vagy 499) a germán népek tengerében kétségkívül messzebb és szélesebben gyűrűzött. De ami az egyéni átlás mélységét és a szervezés átfogó erejét illeti, úgy gondolom, nagy királyunk messze túlszárnyalta őt. Műveinek nagysága csodálatos személyiségének mélységéből nőtt ki.

A római Szent István Ház az «Örök Város»-ban ma az egyetlen intézmény, amely Szt. István király egyik kedvenc gondolatát: a Rómába zarándokló magyaroknak szállást nyújtani, a valóság erejével képviseli. Duncan Olivér és Fáy Erzsébetnek, valamint sok külföldi magyarnak nagylelkű adományával a Szent István Háznak eddig két szárnya megépült és szállást nyújt pap-

nak és civilnek egyaránt. Befejezésre vár a harmadik szárny, mert ebben a befejezetlen állapotban a ház nem tudja magát fenntartani. A költségvetés 100.000 US dollárra rúg. Mint távolabbi terv kísérlet a gondolat, hogy a Szent István Jubileum záróakkordjaként a Szent István Ház elé egy Szent István szobrot fogunk állítani.

Akadnak majd, akik az egész akciót lemondó kézlegintéssel az álmok világába küldik. — «Kár a gőzért!» — Ennek ellenére bizzunk az «ősi magyar virtus»-ban. Hátha újra csodát művel! Bizunk, hogy a kibocsátott 11.800 drb. kötvényt 1975 december 31-ig a világon szétszórt magyarok megvásárolják és ezen az úton a Szent István Jubileumi Bizottságnak kamatmentesen kölcsönt nyújtanak terveik megvalósítására.

Mit nyújt a kötvény?

- Aki kötvényt vásárol, 15 év alatt hiánytalanul visszakapja a kötvény névértékét. A kötvény névértékét a római Szent István Ház fizeti vissza olyképpen, hogy valahányszor a tulajdonos vagy akinek a kötvényt átadja, megszáll a római Szent István Házban, szállása és ellátása díjából 10 % engedményben részesül. Teszem pl. valaki 16 napi megszállásért és teljes ellátásért 64.000 lírát fizetne (napi 4.000 líra), az illető 10 % = 6.400 líra engedményben részesülne, ami többé-kevésbé egy 10 US dollár kötvény értékének felel meg. Mivel a kötvény a családtagokra és másokra is átruházható, a befektetett összeg nem esett kútba, legfeljebb adományként a Szent István Alapítvány tulajdonába megy át, ha 15 év alatt a kötvény névértékét ki nem merítették.
- A kötvényjegyzéssel lehetőség nyílik, hogy a Szent István Jubileumi Bizottság a fentvázolt terveket 1975 december 31-ig megvalósítsa.

Hogyan és kinél jegyezzük a kötvényt?

- Lehet közvetlenül, élő szóval vagy írásban, levél útján a római Szent István Ház ügyintézőségénél. (Cím: 00151 Roma, Via del Casaleto 481.) — A pénzt a Cassa di Ris-

parmio di Roma 382-05-90, Via C. di Rienzo 319, Roma, Italia címre kell küldeni.

- Lehet az egyes országok illetékes magyar lelkészeinél, illetve megbízottjainál jegyezni. Ebben az esetben ők továbbítják a római ügyintézőséghez a szelvényeket, amelyeken a kötvényt jegyezték, csekken vagy postán a pénzt. Egyelőre még csak Németországban (Konto Nr. 2787 86, St. Stephans-Verband E. V.), Svájcban (Szent István Alapítvány, 17 - 7667) és Ausztriában (Ungarisches Pilgerhaus in Rom, 9.244) van a római Szent István Alapítványnak külön csekkje.

Röviden ezekbe a gondolatokba próbáltam sűríteni azt az akciót, amelyet a Szent István Jubileum a többi feladat mellett a vállunkra rak. Nem könnyű teher! És nem is «jó üzlet»!... Csak a keresztény magyar jótékonyágának és összefogásának egy korszerű formája. Bizonyos problémák megoldásához sajnos más járható út nem nyílt. Senki sem fog rajta meggazdagodni. Csak a külföldi magyarság lesz gazdagabb olyan alkotással, amely emberileg szólva maradandó emléket állít a Szent István Jubileumnak.

P. Selye Vince
igazgató

HITTANÓRA

A lelkész Jób historiáját adja elő a gyermekeknek. Elmeséli, hogyan tette próbára az Isten Jóbót: elvette vagyonát, gyermekeit, őrá magára szörnyű nyavalyákat bocsátott. Jób felesége nem bírta már nézni a rettenetes szenvedést, s azt tanácsolta férjének: átkozd meg az Istent, és halj meg! Mire az istenfélő, jámbor öreg így felelt: «Balga nő módjára beszélsz!»

Az óra vége felé a visszakerdezés következik. A tisztelendő úr rámutat az egyik fiúcskára, az kiáll a padból, s szépen fel is mondja a leckét — egész Jób né jótanácsát: átkozd meg az Istent, és halj meg! — Itt aztán elakad, gyűri a kezét, küszködik a szavakkal, nem képes újra elmondani az ódon bibliai szöveget. A lelkész biztatja:

— Jó volt, fiacskám, csak ki vele, bátran... Gondolkozz! Jób, az istenfélő Jób, mit felelhetett erre az istentelen tanácsra? A gyerek hirtelen ráeszmél, felcsillan a szeme, és boldogan kivágja:

— Azt mondta neki: tisztára hülye vagy, anyukám!

MAGYAR NYOMDA

UNGARISCHE BUCHDRUCKEREI

vállal mindenfajta nyomdai munkát!
Cím: Ungarische Buchdruckerei
Telefon: (071) 22 55 28
St.Gallen, Gallustr. 41, Svájc

Gazdag János hentesmester

Bern, Kramgasse 19. Tel. (051) 22 21 02
Vásárlásait eszközölje új hentesüzletünkben (5 házzal lejjebb régi üzletünkötől). Mindent megkaphat. Magyaros hentesárúk, disznótoros véres-májashurka és sütőkölbász állandóan. Magyar borok és pálinkák s mindenfajta magyaros konzerváru. Rendelését előre is köszöni és Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog újévet kíván Honfitársainak
Gazdag János

Dr. HAMSÁG JENŐ

Flóra Gyógyszertára

szállít Magyarországra és a világ bármely részébe gyógyszereket.
Badenerstr. 85,
8004 Zürich.
Tel. (051) 23 21 40

Magyar turistáknak kellemes szállás

a **Quisisana** penszióban
a Mariahilferstrasse mellett.
Wien 6, Windmühlg. 6. T. 57 53 41

Kész magyar konzervek — saját gyártmányú marhapörkölt — magyar csirke és kacska — mindenféle friss hús és füstöltáru — kirándulásra turista szállási kapható

Manczal és Tsa. családi Rt.

hentesüzletében.

Továbbá beszerezhető nálunk kiváló véres- májas hurka, sütőkölbász és egyéb friss disznótoros áru!

Csak Svájc területére szállítunk!

Stockerstrasse 62. 8002 Zürich,
Tel. (051) 25 13 56

Magyaros ajándéktárgyak —

különleges Pulloverek és Cocktail ruhák — a legújabb divatcékerek és divatkellékek nagy választékban a

«Boutique Liviában»

Forchstr. 16. — 8008 Zürich
(Kreuzplatz-nál) Tel. (051) 34 17 88.

ÉLETÜNK

Az európai magyar katolikusok lapja
Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Vecsey József
Szerkesztőség és nyomda:
Ungarische Buchdruckerei
9000 St.Gallen, Gallustr. 41. (Schweiz)
Telefon: (071) 22 55 28
Postacsek: Zürich Nr. 80-51481
Bankcsek: LLOYDS Bank
Europe LTD Zürich Nr. 45.854
Előfizetés egy évre: 8.— svájci frank
Egyes szám ára 0.70 svájci frank

Életünk — Unser Leben
Monatschrift für die ungarischen
Katholiken in Europa
Redakteur und Herausgeber:

Dr. Josef Vecsey
Redaktion und Druck: Ungarische Buchdruckerei, 9000 St.Gallen (Schweiz), Gallustr. 41. Tel. (071) 22 55 28
Bezugspreis jährlich: 8.— Sfr.

Életünk — Unser Leben
Verlag und Schriftleitung in der BRD.:
7000 Stuttgart O. Werastr. 65.
Fernruf: 45 37 86. Postcheckkonto: Ung.
Seelsorgeamt 2190 Postchechamt Stuttgart.
Verantwortlich: **P. Szőke János**
Erscheint monatlich
Bezugspreis jährlich: 8.— DM

Életünk (A Kereszt Népe)
(Het Kruisdragend Volk)
verschijnt maandelijks in Nederland
Administratie: Hobbemakade 51, Amsterdam,
Post giro: «A Kereszt Népe»
Amsterdam, Nr. 1462200. Tel. 020-756891
Redactie: **P. Matyasovich Henrik**
Houtlan 4, Nijmegen
bijdrage voor een jaar fl. 8.—

Életünk — Unser Leben
Verlag und Schriftleitung in der Schweiz:
9055 Teufen, App. «Fernblick»
Telephon: (071) 33 11 49
Postcheckkonto: Sparkassa der Administration, St.Gallen, 90-656.
Verantwortlich: **Dr. Vecsey Lajos**

Életünk — (Magyar Ház)
Megjelenik havonta — Verschijnt maandelijks — Periodique mensuel
Szerkesztő és kiadó: **P. Salamon László**
Brüsszel 5, Gewijde Boomstraat 125.
125, rue de l'Arbre Bénit, Bruxelles 5.
Tel. (02) 48 53 36
C.C.P.: «Magyar Ház» Nr. 68316 Bruxelles

Életünk — Notre Vie
9, rue des Deux Gares, Paris-10.
Tel.: COM 74-32
Postacsek: Paris 13 419 37
Directeur de la Publication:
P. Dr. Ruzsik Vilmos Előfizetés egy évre 12.— Fr. Egyes szám ára 1.— Fr.

Ausztriai szerkesztők:
P. Dr. Radnai Tibor
1010 Wien, Stephansplatz 5.
Tel. 0222-52-00-222
Dr. Iván László 4020 Linz/Donau,
Senefelderstr. 6. Tel. 42-5 86.

Életünk
Redaktion für Skandinavien
Ungerska Sjalavarden
P. Solymár János S. J.
Drottningg. 88. B. ö. g.
11136 Stockholm C.
Tel.: 111636, Postgiro: 40 43 15.

...für alle guten Einkäufe

RHEINBRÜCKE

BASEL

LIESTAL

SZENT ISTVÁN BÁL 1970 jan. 31.
A Pallavicini palota termeiben,
Wien, I. Josefsplatz 5.
Meghívók és jegyek igényelhetők:
Sankt Stephans Verein
Stephansplatz 5. A-1010-Wien címen.
Belépőjegy S. 130.—, diákjegy S. 60.—
A tiszta jövedelem
caritativ célokat szolgál.

Somlainé ILONA Stüberl-je
Kis magyar étterem
a Graben 14. sz. házban
Wien 1. Bräunerstr. 2. Tel. 52 61 91
Vasárnap is nyitva. Csütörtök szünnap.

Lapzárta a hónap 15-én. Hirdetéseket pedig csak a hónap 12.-ig fogadunk el.